

BØRNETEATER

NR. 107 • NOVEMBER 1998

avisen

Børneteater anno 2008

Theater La Balance ønskede visioner om børneteaters fremtid til sit 10-års jubilæum
s. 4-5

Franske marionettister

Ida Hamre har besøgt det traditionsrige uddannelsessted for marionetteater i den nordfranske by Charleville-Mézières
s. 16-17

Og dansen går

Lone Nyhuus har taget pulsen på danseteater for og med børn
s. 14-15

Er forbandelsen brudt?

BaggårdTeatret fra Svendborg prøver i denne og næste sæson kræfter med børneteater på institutionsteatrets præmisser. Det sker i udviklingens og synliggørelsens hellige navn, og første skridt var forestillingen "Forbandelsen" (billedet), der får gode ord med på vejen af Børneteateravisens anmelder, som også har haft en snak med det selv-exilerede børneteater

s. 12-13 og anmeldelse side 11

(Foto: Palle Berg)

Med de nuværende bevillinger til Teaterrådet er der fortsat udsigt til en finanslov-dikteret lukning af flere børneteatre. Og så hjælper det ikke meget med en kulturministers erklærede interesse for en positiv børnekulturel udvikling

Af Carsten Jensen

Der er tradition for en pæn portion mistro, når politikere og kunstnere mødes for at diskutere kulturpolitik.

Det måtte kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen (R) sande, da hun talte ved og officielt åbnede årets børneteaterfestival i Horsens. Også selvom hun løbende har givet positive udmeldinger om børnekulturen og til denne specielle lejlighed endog havde taget sine to små drenge med for sammen med dem at kigge nærmere på fænomenet børneteater.

Ministeren og hendes børn fik deres smagsprøver på dagens børneteater, men også en skefuld af det økonomiske mismod, der er en fast ledsager til enhver diskussion om børneteaters situation.

Den slags er jo ikke skægt at høre på for en kulturminister, der både ved Ebeltoft-konferencen og i Horsens gentog sit mantra om at "sikre alle børn bedre muligheder for at udvikle deres fulde potentiale". Skræller man de pæne ord om, at "børneteateret kan tilbyde noget andet end de elektroniske medier" og "teater er den kunstform, der konfronterer mennesker med levende mennesker" væk, betyder det nok, at hun interesserer sig betydeligt mere for den direkte interaktion mellem børn og voksne end de dialog-muligheder, som den professionelle kunst kan tilbyde.

Det fremgik bl.a. af ministerens ønske om, at de enkelte børneteatre ville fungere som lokale kulturcentre, hvor også børnene havde deres gang og hvor de kunne følge processer og derigennem udvikle deres egne skabende værker.

Hun efterlyste også et bedre

samarbejde lokalt mellem professionelle og amatører, hvor man evt. kunne bruge folkeoplysningsloven som økonomiske støtteaktiviteter.

En udmelding, der måske antydte, at hendes embedsmænd ikke fik opdateret ministeren tilstrækkeligt, al den stund at netop samarbejdet med lokalområdet har været og er stadig et af det professionelle børneteaters forcer.

Man behøver blot at se Kaskadeteatrets forbillende samarbejde med Horsens kommune, Gadesjakets total-involvering i drama-pædagogiske projekter i Odense kommunes regi, Fair Plays aktuelle Shakespeare-projekt med amatørteatre i Holbæk, de mange egnsplil landet over med børneteaterfolk

som primus motor osv.

Teaterrådets sidste prioritering

Den gode stemning holdt sig dog festivalen ud i Horsens og ministeren fik set et par eksempler på den levende kunsts muligheder. Der blev altså heller ikke ved denne lejlighed udstedt nogen blanco-check til børneteateret, men blot en gentagelse af forgængerens udmelding om "mere kvalitet for pengene" og en konstatering af, at børneteatermiljøet i lighed med de øvrige ressort-områder mødte al nytænkning med en markant "parat-angst".

Men selvom kulturministeren kan have ret i sit udsagn om, at "jeg har sporet en vis træghed ved fornyelse i denne bran-

che", hænger det nok sammen med børneteatrene erfaringer med, at når politikere siger "forandringer" mener de oftest "færre penge".

Og det er netop den skinnende virkelighed i lyset af finansloven for 1999. Intet tyder i skrivende stund på, at Teaterrådet får de ti millioner kroner ekstra, der blev resultatet af studehandler sidste år eller blot de fem millioner kroner, der faldt ekstra i 1997.

I denne tid sidder Teaterrådet derfor både med den sædvanlige stak af støtteansøgninger og det ubehagelige job at måtte slagte flere hidtil støttede teatre i denne rådets sidste embedsperiode. Og det synes nok så mange verbale udspil fra rådet, teatrene

og deres organisationer ikke at kunne ændre på. Det endelige resultat af

RBOT-teatre for sæson 1999-2000:

Jytte Abildstrøms Teater 2.500.000 kr.
Theater La Balance 2.500.000 kr.
Teatret Fair Play 1.650.000 kr.
Mariehønen 1.550.000 kr.
Nørregaard & Reiches Teater 1.000.000 kr.
Det Lille Turneteater 1.000.000 kr.
Teatret Månegøgl 600.000 kr.
DRT 600.000 kr.
Teatro Rio Rose 600.000 kr.

Teaterrådets funderinger får offentligheden næppe før et godt stykke ind i det nye år, men allerede nu foreligger afgørelsen om, hvilke teatre der indgår i næste sæsons amtskommunale driftsstøtteordning, RBOT (se boks).

Alle tilsagn er et-årige, og nye i ordningen er Teatro Rio Rose og DRT, der hermed får et økonomisk skulderklap for en kvalitativ udvikling. Børneteateret er gledet ud af RBOT'en, og det vil næppe være at gætte vildt forkert, hvis det vestsjællandske teater i stedet er at finde i Teaterrådets helt egen pulje.

Børneteateravisen offentliggør det samlede støttebillede i næste nummer.

Et nyt teatercenter

Muligheden for et egentligt teaterinformationscenter er rykket nærmere, efter at der nu omsider bliver etableret adressefællesskab mellem Teatercentrum og de organisationer, der er repræsentanter i Teatercentrums politiske ledelse, UBOT (Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater).

Det blev dog ikke på Østerbro som forudskikket i sidste nummer af Børneteateravisen, idet der blev stukket en kommunal kæp i hjulet omkring Den Norske Ambassade ved Østerbro

station.

I stedet blev det til en lynflytning af Teatercentrum og Danmarks Teaterforeningers landssekretariat til lokalene på Suomisvej 2 på Frederiksberg - en sidevej til Vodroffsvej, et stenkast fra Skt. Jørgens Sø, tæt på Forum og den nye metrostation og i bekvem gåafstand af fx. skuespillerforbundets og teater teknikernes fælles domicil.

Der er tale om store og lyse lokaler med gode fælles-faciliteter, og i allernærmeste fremtid rykker også Børneteatersammenslutnin-

gen (BTS) og Foreningen Af Små Teatre (FAST) adressen til Suomisvej. Også det danske ASSITEJ-center vil som hidtil være tilknyttet til Teatercentrum.

BTS OG FAST vil dog stadig i en vis udstrækning være styret fra de respektive forretningsføreres hjemadresser i henholdsvis Århus og Valby, men alt i alt er der lagt op til kortere og bedre kommunikationslinjer til forhåbentlig berigelse for området.

Til overflod er der også rigtig teaterstemning omkring det nye bofællesskab på 2. sal. Stuen huser nemlig henholdsvis den private Teaterskolen Holberg...

caj

BØRNETEATER.avisen

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
 Suomisvej 2,2
 1927 Frederiksberg C.
 Tlf. 35 30 44 00
 Fax: 35 30 44 01
 e-mail: info@teatercentrum.dk
 hjemmeside:
 www.teatercentrum.dk

REDAKTION:

Carsten Jensen (ansvarshavende)
 LAYOUT: Ulf Skov
 TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
 DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i

april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 108: Næste nummer udkommer primo marts 98

DEADLINE: 15. februar
 ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 20. november

De foreløbige data

Teatercentrum:

Suomisvej 2,2,
 1927 Frederiksberg C.
 Tlf. 35 30 44 00
 Fax: 35 30 44 01
 e-mail:
 info@teatercentrum.dk
 hjemmeside:
 www.teatercentrum.dk

Dansk ASSITEJ:

e-mail:
 assitej@vip.cybercity.dk
 hjemmeside:
 www.assitej.dk

Kaskadeteatret kan se tilbage på endnu en succesrig og professionelt afviklet festival i Horsens, mens Bodil Alling (th) kan mindes byen for det år, hvor hun under behørig applaus modtog Horsens Børneteater Pris 1998 med de tilhørende 25.000 kroner og en statuette, udført af den lokale kunstner Kaj Rugholm. Prisen er indstiftet af Horsens Kommune og uddeles hver år til en eller flere personer, der kunstnerisk eller organisatorisk har gjort en særlig indsats for at fremme børneteateret i Danmark, og det kan i hvert fald siges om den kunstnerisk leder af det århusianske egnsteater Gruppe 38.

Horsens-borgmester Vagn Ry Nielsen og Kaskadeteatrets administrator Lone Wessel forestod prisoverrækkelsen, der blev ledsaget af følgende motivation, her i komprimeret udgave: "Uden udøvende kunstnere intet teater! Og Horsens Børneteater Pris 1998 tildeles i allerhøjeste grad en skuespiller. Årets prismodtager har i mere end 15 år været tilknyttet det teater, hvor hun havde sin professionelle debut. Gennem hele sin karriere har hun givet mageløse oplevelser til både små og store. Samtidig har hun utrætteligt deltaget i det kulturpolitiske arbejde for børneteatrene i Danmark, bl.a. gennem BørneteaterSamenslutningens bestyrelse og i Kloge Kvinders Klub. Gennem hendes kompromisløse arbejde er Gruppe 38 blevet et af de mest markante børneteatre, kendt for løbende at udfordre spillestilen og producere spændende og nytænkende forestillinger. Vi håber at hun også fremover vil glæde os og Danmarks børn med den særegne magi i hendes forestillinger"

for Soumisvej:

International ASSITEJ:
e-mail: sec.gen.assitej@vip.cybercity.dk
hjemmeside: www.assitej.org

Danmarks Teaterforeninger
Suomisvej 2,2,
1927 Frederiksberg C.
Tlf.: 35 35 48 46
Fax: 35 30 44 01

FAST: pr. 1.12.98
BTS: pr. 1.12.98

Nyt fra refusionsudvalget

Refusionsudvalget har afholdt showcase i Århus 7.-8. november, hvor fire teatre deltog.

Thorkild Demuths Teater med forestillingen "Jeg vil savne dig" - **blev godkendt** (se også Repertoirenyt) Teatret Thalias Tjenere med forestillingen "Helgenernes Brønd" - **blev godkendt**. Det Lille Teaterkompagni med forestillingen "Fars lille pige" - **blev godkendt**. Teatergården med forestillingen "Den lille havfrue" - **blev ikke godkendt**.

Teatercensur eksisterede i Danmark frem til 1954. Det betød, at intet måtte bringes til offentlig opførelse, før den statsansatte censor havde godkendt det. Censuren skulle sørge for, at anstændighed og sømmelighed ikke blev overskredet fra scenerne. Under besættelsen fik denne teatercensur selvfølgelig en speciel betydning, fordi den blev præget af, at intet måtte siges fra offentlige spillesteder, der kunne ophidse tyskerne. Censuren blev altså politisk. Og det var revyerne, det gik mest ud over under besættelsen, men selv den tyske eksersits i Holbergs *Jacob von Thyboe* måtte oversættes til dansk for ikke at risikere at fornærme tyskerne ved at vise tysk eksersits, mens de ekserserede rundt i landet.

Det er i dag ganske forunderligt at tænke på, at den ytringsfrihed, der blev sikret i grundloven af 1849, ikke gjaldt for teatret, før efter 1954. Men det hænger på den anden side intimt sammen med, at teater ikke var noget, hvem som helst bare kunne give sig til at vise offentligt. Frem til 1970 skulle man have tilladelse, bevilling, fra myndighederne (Justitsministeriet indtil 1961, derefter Kulturministeriet) for at få lov til at foranstalte offentlige teateropførelser. Udover visse objektive krav blev der ved bevillingstilsagn også lagt vægt på et skøn over, om ansøgerne havde de fornødne kunstneriske og forretningsmæssige forudsætninger. Myndighederne havde altså kontrol med, hvem der spillede teater, og med hvad der blev spillet. Og på Det Kgl. Teater var kontrollen ekstra sikret, fordi dette teater helt frem til 1990 var forsynet med et tilsynsråd, bestående af folketingspolitikere, der bl.a. skulle følge og kontrollere teatret, både repertoiremæssigt og økonomisk.

Den vilde og kaosskabende teaterdrift var inddæmnet. Der var lagt bånd og grænser på den. Den lovgivning, der eksisterede omkring teater, var en begrænsningslovgivning. Men efterhånden viste der sig en helt anden begrænsning på teatret i Danmark. Det var økonomien. Det lod sig ikke gøre at drive teater med kunstneriske ambitioner og få økonomien til at løbe rundt. Forlystelsesskattens afskaffelse i 1950 for de teatre, der ikke var serveringsteatre, er et symptom på dette. Teater var nu ikke længere et beskatningsobjekt. Tværtimod havde det behov for offentlig støtte, hvis det skulle drives som kunst. Og den teaterlovgivning, vi kender i dag, er jo da også først og fremmest en støttelovgivning. Specielt i 1970-erne fungerede denne lovgivning ekspansivt og indlemmede det ene teaterområde efter det andet under variationer af 50%-50%-princippet, altså den ordning, hvor stat og kommune/amt hver dækkede halvdele af den støtte, der var behov for.

Siden 1990 er vi ikke længere i en ekspansionsperiode. Nu er der tale om indskrænkninger og begrænsninger i teaterpolitikken.

Under Langsteds Lup

Af Jørn Langsted

Pengene sidder tættere til kroppen. Men hvordan skal man få de ønskede begrænsninger og indskrænkninger gennemført? I hovedstaden har man ved en håndfuld politikeres beslutning om at smide Rialto Teatret ud af den storkøbenhavnske teaterstøtteordning set en af de mere uskønne måder at gøre det på. Her fidler man et politisk forlig sammen, der ikke har en smule sammenhæng med de tanker om kunstnerisk udvikling og nytænkning, som man ellers lufter ved principielle lejligheder.

Århus har man fundet frem til en fikser model. Her har byens Egnsteatre og frie grupper med driftsstøtte fra kommunen været udsat for en sagkyndig evaluering. Hvert teater har haft sin evaluator, og hver af dem har produceret en rapport om ideresi teater. Det forekommer at være kvalificerede rapporter,

der er kommet ud af det, men det er på den anden side klart, at de ikke er harmoniserede og ensartede, tværtimod bærer de præg af den enkelte evaluators personlighed. Det giver selvfølgelig politikere, der skal træffe beslutninger på grundlag af evalueringerne, nogle specielle problemer. Men det, jeg gerne vil diskutere i den her sammenhæng, er, om man ved at benytte evaluatormodellen har opfundet den nye tids censorer?

I dag drejer det sig ikke om anstændighed og sømmelighed i teatret. Det drejer sig ikke om overhovedet at måtte få tilladelse til at bringe ting på scenen. Men det drejer sig om den mere og mere nødvendige økonomiske støtte, og dermed handler det jo så alligevel om at få mulighed for at bringe ting på scenen. Og det drejer sig om at anvende et begreb om kunstnerisk kvalitet, når noget skal udelukkes. Og man kan spørge: hvis kunstneriske kvalitet, og hvis kvalitetsnormer? Ja, sagen er vel den, at det er de udpegede evaluators, eksperternes, de pæne mellem-lagsmennesker, der er teater-freaks, der kommer til at være bestemmende for, om noget kan skæres væk i den offentlige teaterstøtte. Jeg tror, at alle der har været involveret i de århusianske evalueringer, har været hæderlige og bestræbt sig på at gøre et ordentligt stykke arbejde. Og det er ikke det, det her handler om. Jeg anfægter ikke evaluatorerne. Det

handler derimod om selve funktionen evaluator.

Imodsætning til armslængdeorganerne, f.eks. Teaterrådet, hvor en flerhed af personer tager stilling til ansøgninger, dvs. til potentielle, til fremtidige forestillinger, og hvor meninger og kvalitetsbegreber kan brydes, så er den århusianske model karakterisk ved evaluatorernes ensomhed og ved, at deres evalueringer primært er bagudrettede. Det spørgsmål, de er sat til at besvare, kunne godt være: Får vi nok kunst for pengene? Og selvom evalueringerne såmænd nok ikke bliver direkte eksekveret i praktisk politik, så er evaluatorerne med deres kvalitetsfornemmelser og måske deres smag med til at sætte grænser for kunsten. Det er ikke tilfældighederne i deres smag, jeg er bange for, tværtimod er det ensartetheden i smagen ved disse akademisk uddannede mellemlag (ca. sådan nogen som mig selv), når de står alene og kun skal tage stilling til én ting, ét teater.

Den ny tids censorer sidder ikke og forvalter almindendannelsen og anstændigheden, men de sidder og forvalter de dannede mellemlagsgruppers kunstneriske behov. De sidder ikke direkte og forbyder noget, men de tager stilling på vegne af politikerne, som selvfølgelig selv er suveræne mht., om de overhovedet vil bruge evalueringerne. Og eftersom politikerne er under økonomisk pres, så er de på permanent jagt efter besparelsesobjekter eller omfordelingsmuligheder. I det politisk-administrative spil, som evaluatorerne er en del af, får de ikke samme magt, som teatercensoren havde. Der er nu en flerhed af instanser, men der er måske alligevel kun én smag. Og censureringen er mindre åbenlys og direkte.

Måske er det her, at se spøgelser ved højlys dag. Men jeg tror alligevel, at det er vigtigt at være opmærksom på, at der er tendenser i disse års kulturpolitik til en tilbagerulning til situationen i 1950-erne og 1960-erne. Det gælder helt overordnet statens forsøg på at komme til at føre en mere tilbagetrukket eller centralistisk politik, og det gælder måske så også procedurer og fremgangsmåder, som iværksættes på kommunalt niveau. En sådan kulturpolitik er å mildt sagt å ikke på højde med den tid, vi lever i.

Portvogterne i teatersystemet ser ikke længere ud til at være officielle instanser, men snarere at være dem, der repræsenterer centrale samfundsgruppers smag. Der er virkelig grund til at tænke sig grundigt om.

PS. Jeg har selv som et led i det århusianske evalueringerprojekt lavet en evalueringsrapport om kulturinstitutionen Huset. Så jeg er både stenen og ham, der kaster, og ham, der bor i glashuset.

Børneteater år 2008

Af Carsten Jensen
Illustration: Bob Katzenelson

Theater La Balance er et usædvanligt teater med en usædvanlig karriere. Det er blot ti år siden teatret indledte sit succesfulde stormløb direkte fra vækstlaget og ind i den kvalitative top af dansk børne- og ungdomsteater, hvor man med stor selvfølgelighed har befundet sig siden.

Det har også kastet stadigt større offentlige støttebeløb af sig. I indeværende og næste sæson får teatret således 2,5 millioner kroner som RBOT-teater.

Også priser er det blevet til - teatret kunne fejre fem års jubilæum omtrent samtidig med, at man i november 92 fik Årets Børneteaterpris ved Danmarks Teaterforeningers

årlige seminar.

For det - eller måske rettere prøverne til den første forestilling, "Sweet Lonesome" - startede i november 87. Siden er bl.a. fulgt livtag med klassikere som H.C. Andersens "Den standhaftige tinsoldat", "Nattergalen" og "Snedronningen"; Shakespeare blev prøvet af med "Cordelia" og p.t. er det den meget nulevende svenske Jan Guillou, der har fået dramatiseret sin "Ondskaben". Læg dertil forestillinger som fx. "Balthazar Krulls hjerte synger måneskin", "Woyzeck", "Galefyrsten" og "I overmorgen", og der tegner sig et billede af et teater med mod og vilje og fremsyn.

Det var derfor typisk, at Theater La Balance ikke fejrede ti-året ved retrospektivt at sole sig i fortiden, men tværtimod lod den officielle jubilæumsdag, fredag den 6. november, omkranses af fremtidsperspektiverende indlæg

fra tre teaterkyndige.

Børneteateravisen var med på en lytter og bringer her i skamløst beskåret og redigeret udgave de tre indlæg fra henholdsvis børnekulturforsker og forhenværende anmelder Beth Juncker, teaterarrangør og -bruger Jonna Gensbøl fra Næstved samt fhv. teaterrådsformand m.m.m. Bjørn Lense-Møller.

Det er håbet, at vedstående oplæg fra Theater La Balances jubilæumsdag også kan inspirere andre til at give kvalitative bud på dansk børneteaters fremtid. Børneteateravisen lover at lægge spalter til. Dog afhængig af skribenternes fremsynethed og evne til at skrive kort og klart...

Et etableret børneteater

Hvordan ser dansk børneteater anno 2008 ud?

Der spilles børneteater i Danmark i år 2008. Vi vil stadig kunne se opsætninger af klassikere, hvor vinklerne er vendt og perspektiverne drejet. Shakespeare, H. C. Andersen. Til gengæld har vi ikke længere så stort et udvalg af »hjemmelavede« stykker. I 2008 er et tættere parløb mellem nye dramatikere, instruktører og scenografer på vej frem. Med bestemmelser fra filmens verden kan man sige, at vi i højere grad står overfor et auteur-teater end overfor et genre-teater. Hvad teatrene spiller og hvordan, ser jeg ikke helt klart. Men de fleste teatre ved, at forestillingerne først får egentlig betydning for den anden side af scenen, når både de almene og de helt aktuelle tematikker har fundet rum og form, så de ikke alene afhænger af det unge publikums evne til indlevelse, tilgivelse og medskaben.

År 2008 er antallet af danske børneteatre næsten halveret. De, der er tilbage, har til gengæld en økonomi, der sikrer produktion, udvikling, efteruddannelse og turnévirkomhed.

År 2008 er refusionsudvalget nedlagt og helbredet blandt de udsatte, der sad i det, betydeligt bedret.

År 2008 mødes vi ikke længere på den

årlige, børneteaterfestival i april. Den findes nemlig ikke mere. Men vi mødes stadig, til mindre, til mere tema- og formbestemte festivaler rundt omkring i landet.

År 2008 foregår mødet mellem landets opvoksende ungdom og danske børneteatre ikke længere på skoler, daginstitutioner, biblioteker. Teatrene er nemlig nok rejsende, men de er ikke længere opsøgende. Det er dem, der bliver opsøgt.

År 2008 befinder vi os nemlig i en anden teaterstruktur, hvor børneteatre ligger landet over som producerende og udviklende teatercentre, der som del af deres virke også fungerer som åben gæstespilscene. Det er disse centre, der bliver opsøgt af familier, af daginstitutioner, af skoler. Og det er disse centre, der bringer international inspiration til landet. Som teatre og teatercentre kan de profilere sig selvstændigt.

År 2008 er der ikke mange autodidakter tilbage i dansk børneteater. Det er uddannede dramatikere, instruktører, scenografer og skuespillere, der er på vej ind.

År 2008 er dansk børneteater ikke længere en rullende bevægelse.

År 2008 mødes små grupper mellem 50 og 70 år og taler med blide længselsfulde stemmer om dengang børneteater var børneteater, dengang der var kvalitet og kvalitetsdiskussioner til, dengang man kom hinanden undertiden lidt for meget ved. Dengang børneteater gjorde en forskel. Men - der er ingen vej tilbage. Teatret er blevet etableret og I har selv med jeres engagement og utrættelighed lagt grunden til det.

År 2008 er heldigvis ikke nu. Men skal I hindre det, skal I være hurtige.

Beth Juncker

Mere teater for øjne og ører

Det er sagt så tit, at det nok er lidt banalt - dette med, at det er svært at spå om fremtiden. En af årsagerne er, at vi ikke ved, hvordan den fremtid, vi skal forholde os til, ser ud.

Vi har i dag et rigtigt godt børneteater. Teatret selv har det måske mindre godt med de herskende økonomiske forhold. Der skal sanelig være ildsjæle i den branche - hvor man ikke aner, hvad man kan lave teater for de kommende år. I dagens Danmark har vi planer langt ud i fremtiden inden for næsten alle områder - hvordan skal teaterfolk overhovedet kunne bevare gejsten med de forhold, de bydes?

Jeg håber, at man fra rette sted vil være med til at forbedre forholdene på det økonomiske område, så teaterfolket kan få de optimale betingelser. Ildsjæle kan holde længe - men hvor længe?

Trods mange gode intentioner og flotte præstationer har det de sidste par år været åbenlyst, at der skal spares på antallet af skuespillere i den enkelte forestilling. Fortællingen må/skal gerne være med i det repertoire vi tilbyder børnene. Men jeg vil også gerne have noget mere teater - noget mere for øjne og ører. Et børneteater, der favner så bredt som muligt, hvor børnene

følges på vej med de gode fortællinger, som styrker og udvikler fantasien.

De kommende års forestillinger må også gerne have et budskab, som kan bruges af barnet i dets hverdag. Børneteater skal bevæge sit publikum - børn skal have noget at undres over. De må også gerne udfordres - sættes i gang.

Vor hverdag tilbyder rigelig med ligegyldig underholdning, så det er ikke det fremtidens børneteater skal bruge kræfterne på. Teatret har meget at tilbyde, der er bedre og anderledes end det børnene får fra de elektroniske medier. Jeg ønsker virkelig, at man inden for børneteateret vil satse på det eventyrlige og fantasifulde. Det vil fremtidens børn få brug for. Det gode eventyr har alle konfliktpunkter og løsninger på disse - det gode teater kan hjælpe et barn gennem egne konflikter.

Børn elsker det eventyrlige - det utopiske - men også det virkelighedsnære, så de kan føle, at det har noget med dem at gøre. Børneteaterets relevante opgave er jo at gøre fiktionen virkelighedsnær for børnene. Det er vigtigt at bringe universer og stemninger på bane; noget børnene ikke umiddelbart møder i deres hverdag - noget at bygge videre på. Også når vi skriver 2008.

Det er her teatret virkelig har muligheder i modsætning til tv og andre medier. Jeg kan være bekymret for de mere og mere voldelige oplevelser, børnene får fra disse. Her må vi brugere af dansk børneteater sammen med teaterfolket sørge for at teatret udvikles og bliver en endnu større del af barnets hverdag, når der skrives 2008.

Jonna Gensbøl

2008

Hold kursen mod nysgerrigheden

Kigger jeg ti år bagud, herfra hvor jeg står – ja, så er der jo sket noget, men ikke noget som endnu har ændret landskabet opsigtsvækkende, og den frygtelige sandhed er nok, at om ti år vil dansk børneteater være lige så genkendeligt både for det gode og det dårlige.

Vil vi kunne forskyde balancen i den gode retning? Hvad er der sket inden for de sidste ti år? Nogle er blevet bedre – nogle er blevet dårligere, har tabt pusten. Nogle få er gået ned. Desværre ikke altid de dårligste. Nye er kommet til, nogle få meget fine – vi står og fejrer 10 års jubilæum hos et af dem – og nogle, som kun kan forøge ulykernes antal.

Nogle af de bedste har fundet

sammen i interessante produktioner, som for det første har brudt op i spillemæssige og andre rutiner og iøvrigt har givet mulighed for noget større udspil, end pengepungen normalt holder til.

Odsherred er kommet igang med efter- og videreuddannelse for alle faggrupper, og meget løfterigt: Ved kurser for eleverne på Statens Teaterskole har de pludselig fået øje for børneteateret, som en meget interessant teaterform.

Refusionsudvalget er kommet til og foretager en vis begrænsning af adgangen til refusionspengene ud fra kvalitativ vurdering af de udbudte forestillinger. Udvalget er straks løbet ind i storm. Nogle mener at iagttage en tilbøjelighed til at frasortere de forestillinger, som efter

deres mening sælger allerbedst. Devisen er, at stort salg i sig selv er lig med kvalitet. Kommmercialismen, som har et solidt greb om halsen på voksenteatret, har også møvet sig ind på børneteateret. Det har noget med opkøberne at gøre.

En fornyelse af et enkelt teaters repertoire og dets forhold til et stampublikum og eventuel oparbejdelse af et nyt stampublikum er en tidskrævende affære, som behøver økonomisk, tålmodig opbakning, som man f.eks. på turnéområdet har indset det med oprettelsen af en garantifond. Tålmodigheden skal måske være ligefrem proportional med den tid, hvor teatrets publikum har fået det samme og det samme.

Det hele system, inklusive bestemmelsen om 25 procent af midlerne til børneteater, modarbejder den kunstneriske udvikling, som kan ligge i forsøgsvis/lejlighedsvis at spille uden for den gældende aldersramme. Pengene skal gå til teater for børn op til 16 år, og ikke til børneteatergrupper, som vil forsøge sig på anden vis. Det administreres med lidt smidighed, men hvis manglende bevilling nu gør det støttede felt mindre, vil tolerancen også blive mindre.

Institutionernes og teaterforeningernes opkøbere kan have en tilbøjelighed til at fastholde teatrene på dydens smalle sti, som hedder: Mere af det samme, så ved vi, hvad vi får. Det er virkelig en kunstfremmed holdning, og dér er opkøbernes træghed større end børnenes.

I institutionerne mærkes en primær interesse for forestillingernes pædagogiske muligheder. Deres nytte-værdi. Hvad kan de bruges til bagefter? Forestillingerne som anledning til debat. Til fornuftsbehandling. De må ikke bare være kunst, som uantastet får lov at leve videre i sjælene.

Når teatrenes egne rutiner - tryghedsrutiner - som er den største modstand mod kunstnerisk udvikling lægger sig for tæt op ad opkøbernes rutiner, så har vi fået lavet et lukket kredsløb, som uantastet kan betjene børneteaterets hastigt skiftende generationer langt ud over det første ti-år.

Jeg synes, det er slående, at teater for "de unge", der som miljø er den tunge ende i skolerne, er så konkret problemorienteret, debatforberedt. Her har I et af jeres problemer. Det skal vi diskutere, så I og vi får bedre styr på det. Hvor er det dog sjældent et rent kunstnerisk billede af eksistensen, en betragtning af eksistentielle, samfundsmæssige, kunstneriske værdier og kræfter.

Jordens opdagelsesrejsende drog ud med ingen eller groft tegnede kort til at lede dem på vej. Her er et groft kort over farlige skær og flade vande: Bryd ud af det sluttede, det kendte. Lad nysgerrigheden sætte jeres kurs og kom hjem og vis os billeder af, hvad I finder. Pir vores nysgerrighed og giv den ihvertfald drømme at nære sig af.

Bjørn Lense-Møller

Buldrende fabel

Formen overdøver indholdet i Mister Jones monsterhistorie

ANMELDELSE

Mister Jones: "Skønheden og Udyret". Manuskript: Thomas Malling. Scenografi: Mette Munk Lammers. Instruktør: Malte Claudio Lind. Medvirkende: Anne Dalsgaard og Jens Chr. Holland. Aldersgruppe: 6 år og opefter.

Eventyrteater om unge pigers løsrivelser og modning kan udforme sig meget forskelligt. Mister Jones' "Skønheden og Udyret" hører til i den meget grovkornede ende.

Forestillingen er en hårdtpumpet historie om, hvordan en ung smuk pige, Skønhed, tilbyder at tage til et slot, der bebos af et uhyre, for at hendes syge og svagelige far kan gå fri.

Stykket handler om, hvordan hun i mødet med Uhyret, forliger sig med og endda kommer til at holde af det grimme og uskønne, som Uhyret udadtil er gjort af. For indeni er Uhyret en ung prins, der søger udfrielse for sin forheksethed. Og den udfrielse sørger stykkets heltinde, Skønhed, for.

På det bagvedliggende plan handler "Skønheden og Udyret", som det også fremhæves i programteksten, om den proces mennesker skal gå igennem for at blive HELE.

Men som oplevelse trænger psykologien ikke igennem. Spillet rummer energiske spil og momenter af gys og spænding. Men desværre fremstår opsætningen mest som et overfladisk fræsende slotsgys tilsat en sjælden sær romance. Iscenesættelsen er mest af alt larmende og flad. Uhyre, mørke og gys blandes med en uhyrlig kærligheds-

historie i et bombastisk ræs. Et ræs, som måske vil fænge nogen med sin høje gearing. Men som for mig at se trækker hurtige veksler på et alt for spinkelt grundlag.

Melodramatisk spil

Spillet veksler mellem Skønhedens trange fattig-hjem med den syge nat-skjorte-far i karlekammersengen, og Uhyrets mørklagte og magiske slot med selvrullende theborde, berusende rosenbuske, hemmelige private gemakker, trylleringe, og det pludseligt opdukkende Uhyre med horn, touperet manke, dyrekloer og glittergrøn habitfrakke.

Stykket viser og udtaler direkte, at det 'ikke er det ydre, men det indre, det kommer an på'. Men uagtet det, virker historien postulerende. Replikkerne synes skåret over den samme klischefyldte læst som mid-

delmådige tegneseriefortællinger. Svarende til en meget umiddelbar og overfladisk tolkning af historien.

Det som sker i spillet skal lige så vel forstås i overført forstand. Som bille-

der på pigens modnings- og løsrivelsesproces fra faderen. Men det hindrer ikke at der er scener som virker utroværdige på det umiddelbare spilplan. Der virker f.eks. usandt, at Skønhed,

Anne Dalsgaard og Jens Chr. Holland i clinch i den grovkornede udgave af "Skønheden og Udyret"

efter en hurtig besvimelse pludselig 'som ramt af lynet' er hooked på Uhyret. Og noget langt ude, at faren går med til at sende sin datter i det han oplever som dødens arme.

Rollerne lægger op til melodramatisk spil. Til arketyper med utvetydige følelser og storladne bevægelser. En form Anne Dalsgaard har mere fornemmelse for at navigere i end Jens Chr. Holland. Hun fylder på forventelig vis sin skabelonagtige Skønhed til bristepunktet med gå-påmod, flygtig frygt, længsel og sødme, mens Jens Chr. Holland mange steder ikke forstår begrænsningens kunst, men fylder både faderen og Uhyret med hæsblæsende spil, der drukner rollerne i øreskærende brøl og overstyret gestus.

Kirsten Dahl

Musik-magien har ordet

Originale indfald og godt håndværk er basis for et lykkeligt møde mellem moderne medieteknik, musik og teater

ANMELDELSE

Anemone Teatret: "Af med frakken og på med slagtojet". Iscenesættelse: Bolette Bonfils og Kurt Ravig. Scenografi og dukker: Tora Winther. Musikalsk konsulent: Uffe Savery. Medvirkende: Lisbet Lipschitz. Musikere: Thomas Teisner og David L. Hildebrandt. Aldersgruppe: 3-9 år.

Marimbaernes sanelige klange skaber ro og nærhed, mens klovneskikkelsen på bænken langsom vågner op. Så udvides det musikalske repertoire til en stadig mere mangfoldig lydkulisse, der lokker den ene overrumplende effekt frem efter den anden.

Skøn er kufferthunden, som bruges til at gemme musik i. Med det resultat at musikken styrer vovsen. Og lige så skønt, men lidt skræmmende er det, når også Lisbet Lipschitz' mimisk udtryksfulde klovn med katte på fødderne må danse på musikkens befaling. Til gengæld er en

"dametur" med en kæmpe dukkedame temmelig overflødig og alt for lang.

Ord er der ikke mange af - lidt sang er stort set alt. Men det rækker fint til forståelsen af det rørende, lille drama om den ensomme, lidt vemodige klovn, der udspiller sig mellem de store marimbaer og andre

slagtojsinstrumenter. Løjne-faldende indslag i forestillingen, hvor de på én gang tjener et praktisk formål og er en enormt dekorativ del af scenebilledet.

Hvis store, knaldrøde kugler på toppen af kulissen signalerer gøgl og eventyr, og et kæmpestort vindue med mellemrum lader os få

et kig ind i en helt anden, videofilmet verden.

Fuld dækning

Her - i en stor og dejlig park - huserer den klassiske, hvide klovn i hurtigkørende stumfilmstil og -tempo. Lige til at grine af i Albert Nielsens drillepinde-udgave, som på ægte cirkusvis nar-

rer den mindre fiffige og mere følsomme klovnekollega. Men som også er troværdig, når han fortryder og bliver den musikalske klovns nye ven.

"Af med frakken og på med slagtojet" har en erklæret målsætning om at introducere slagtojsmusik for børn. Men, der er ikke

antydning af fodformet pædagogik i Anemone Teatrets morsomme og poetiske forestilling, som veloplagt blander pantomime, video, dukker og så selvfølgelig musik.

Ikke blot en enkelt og for tilskuerne let genkendelig genre. De to fremragende konservatorie-elever Thomas Teisner og David L. Hildebrandt kommer spektret rundt fra barok og nyere kompositionsmusik til pop og den uopslidelige "Danse, danse dukke min" i nye arrangementer af jazzpianisten Thomas Clausen. Kompetente og medlevende leverer de et modspil til de lige så musikalske skuespillere, der med perfekt timing inddrager videofilmen i helheden.

Det kaldes en "multimedie"-forestilling, og den slags er ligesom hørt før. Men i Anemone Teatrets fantasifulde opsætning er der faktisk fuld dækning for den trendy betegnelse.

Randi K. Pedersen

Varsomhedens teater

Flemming Holks stjernespil som et psykisk udviklingshæmmet, voksent menneske er en oplevelse, man ikke lige ryster af sig

ANMELDELSE

Teatret Artibus og Teatret Fair Play. "En af dagene". Manuskript og iscenesættelse: Robert Parr. Scenografi: Tora Winther og Susanne Juul. Medvirkende: Flemming Holk, Kira Elhauge og Heine Ankerdal. Aldersgruppe: 10 år og op.

Artibus har flere gange før skabt fabelagtige forestillinger om dybt tabubelagte emner. Denne gang sker det i samarbejde med Fair Play, men tilgangen er den samme.

Uden vammelt føleri, men med varsomhed, beundringsværdig etik og masser af humor konfronteres vi målrettet med et nærmest unævneligt problem: Hvordan bærer man sig ad med at leve sammen med et psykisk udviklingshæmmet menneske og opfylde de enorme krav, det stiller - til familie, samfund og personen selv.

Forestillingen gør det ikke nemt for sig selv ved at lade en 40-årig mand være omdrejningspunktet for historien. Til gengæld bliver dramaet så meget voldsommere og mere troværdigt, fordi Flemming

Holk både har sin alder og rutinen i at spille barn med sig. Indforstået og med sikker sans for den forløsende humor overbeviser hans stjernespil totalt i den kolossalt svære rolle som Jacob. Et kærligt, forvokset barn med et begrebsapparat som en 4-årig, men en veludviklet kønsdrift og frihedstrang, der har været holdt i stram, moderlig snor.

Nu melder den frygtede situation sig, som måtte komme "En af dagene". Moderen er død. For 40-årige Jacob, der afværgende klamrer sig til hendes gamle briller, og hans lillesøster er det en udfordring, der er tæt på også at slå dem omkuld.

Rystende god

Ingen af de to søskende er vant til at tage ansvaret for deres eget liv - endsige hinandens. Jacob er heller ikke mere "hæmmet" end, at han fuldt ud er klar over, at det har store konsekvenser for dem begge to. Hvor store kan han omtrent begribe for sit eget vedkomme, for måske venter der en institutionsplads forude.

Det er straks sværere at overskue søsterens problemer, når hun installerer ham i sit parforhold i den tjekkede lejlighed. Hvor en skulpturel, flot skåret væg er alt, hvad der behøves.

Jacob fornemmer dog

klart, at søsterens kæreste synes, at han er en belastning for hjemmeidyllen. Forståeligt, så længe søsteren forsøgsvis overtager rollen som det omklamrende, overbeskyttende moderdyr. Men knapt så sympatisk, når pigen fortvivlet forsøger at gøre alle - og især kæresten tilpas.

Som søsteren er Kira Elhauge spændt til bristepunktet af tilkæmpet ro, dirrende af desperat splittelse mellem kærlighed, pligt og skyld. I temperamentsfuldt sammenspil med en ligeså fremragende - og meget tvetydig - Heine Ankerdal som kæresten, der ikke rigtig ved, om han vil være en rar fyr eller et dumt svin.

Heldigvis har Jacob også sine lyse - og meget underholdende - øjeblikke. Dem nyder vi, fordi det gør ham og de to andre til lyslevende, modsætningsfyldte mennesker fremfor velmente postulater. Ikke stakler, men hver på deres facon velfungerende personer, som efterhånden vokser med opgaven.

Ligesom stemningen, der med afsæt i en drønikker tekst og iscenesættelse, hverken udleverer eller sentimentaliserer. Men med Flemming Holk i centrum giver os en rystende god oplevelse, der ikke er for børn under 12 år.

Randi K. Pedersen

Vibeke Juul og Jakob Mendel springer i tid og rum, men er her fanget ved en scenografisk baggrund, der ikke er med i forestillingen

Posedamen og lokomotivføreren

Mendels Teater har begået en meddigtende fortælling om de udrangerede menneskers storhed

ANMELDELSE

Jakob Mendels Teater: "Plejer - er en by i Rusland". Idé: Vibeke Juul og Jakob Mendel. Instruktion og scenografi: Gitte Kath. Medvirkende: Vibeke Juul og Jakob Mendel. Aldersgruppe: 8-11 år.

På årets debatforum til Horsensfestivalen sagde Gitte Kath om Teatret Møllens forestilling, at de bygger på "kontakt med basisfølelser". Teatrets grundsyn er, at alle historier har en kerne, der er fælles for børn og voksne. Ved at spillerne spiller barnet i dem selv, og derved spiller det, de har tilfælles med børnene, tvinges de til at ramme kernen. Historien er det netværk forestillingerne hænges op på. Og der spilles i et åbent rum, for at publikum kan opleve, at de selv fylder rummet ud.

Det er klar tale. Og det passer også fortrinligt på Jakob Mendels Teaters nye forestilling, "Plejer - er en by i Rusland", som Gitte Kath har instrueret og lavet scenografi til.

For selv om Jakob Mendel i stykket betoner, at det er en alvorlig og langt fra sukkersød historie, vi skal høre, er det en underliggende livsbekræftende strøm, der bærer forestillingen

fremad. Ved at belyse ensomhed, angst, forladthed og selvmord fremhæves negationerne til disse som væsensbærere for et lyst og godt liv. En hensyntagende og positiv væren, som stykkets hovedpersoner også viser i deres måde at være på.

Forestillingen er både let og svær. Let, fordi den på en meget rolig måde og med stabil publikumskontakt fortæller en helt konkret historie om en lokomotivførers møde med en posedame. De to spillere springer i tid og sted, og hopper ind i den historie, der fortælles i historien og spiller personerne der. Men den slags monterede fortælle-måder fornemmer jeg nu, at børn i dag har godt styr på.

Vi skal selv digte med

Det svære ligger i det, at forestillingen ikke, som et eventyr, stiller skarpt på gode og onde kræfter, som gives navn og materialiserer sig helt fysisk på scenen. I "Plejer - er en by i Rusland" er tingene anderledes abstrakte. Her er ingen skurk vi kan skyde løs på.

Det er nogle mere uhandterlige omstændigheder og mekanismer, som har ført til at lokomotivføreren og posedamen er, som de er. Historien er mere kompleks. Som omkrandsende

og indimellemliggende 'forklaringsstof' kritiseres materialismen ("naboens græs er altid grønnet") og de voksnes lathed (lokomotivførers far glør konstant fjernsyn, selv da han som skilt får besøg af sine børn).

Men det vi mest kommer i berøring med og oplever er nuancerne og tilfældets store betydning. Det store der ligger i de små menneskelige handlinger. Lokomotivførers kone viser kærlighed og omsorg via den madpakke og det ekstratøj, hun giver sin mand med. Han deler sin madpakke med posedamen og viser hende efterhånden tillid. Og hun engagerer sig uselvisk i hans ve og vel.

Som i Jakob Mendels tidligere stykker er scenografien så godt som ikke-eksisterende. Her er ingen store kulisser, der kan sætte blus under fantasi og forventning. Hverdagens rum er synligt tilstede. Det teatermæssige er koncentreret om en enkelt skabsindretning med indbyggede hemmeligheder.

Vi skal selv digte med indefra. Og det var hvad jeg oplevede skete ikke bare for mig selv, men også for de børn, der var mødt op i StorcenterNords auditorielignende teatersal, Århus mest umulige spillerum.

Kirsten Dahl

Flemming Holk spiller den tilbagestående Jacob uhyggeligt overbevisende. Foto: Henrik Friis

Pip i paphuset

Limfjordsteatrets
"Pip og Papegøjer" er en flad
fornøjelse

ANMELDELSE

Magnifique, Limfjordsteatrets Børneteater: "Pip og Papegøjer". Originalmanus: Kim Fupz Aakeson. Dramatisering og instruktion: Gitte Aagaard. Medvirkende: Kirsten Borger og Allan Helge Jensen. Aldersgruppe: 5-10 år.

En forestilling om fantasi og børns fantastiske virkelighed som voksne har så svært ved at forhold sig til. Sådan præsenterer Limfjordsteatret bl.a. deres ny forestilling "Pip og Papegøjer", om en plagsom dreng, Tobias, der ustyrligt gerne vil have en papegøje, men som ved et uheld selv bliver forvandlet til en af slagsen, da han bliver offer for en glemsom fes forkerte trylleformularer. Det lyder da morsomt nok, tænkte jeg. Men på vej ind i spillerummet var det lige før scenografien fik mig til at vende om: En udklappelig næsten væg-til-væg-stor flad by- og lejlighedskulisse. Her var påmalet alt hvad virkeligheden måtte diktere i gadebilledet af butiksvinduesfacader, vejbaner, gavle og lygtepæle, og alt tænkeligt udstyr på de påmalede hylder, i såvel dyrehandlen, som i den plagsomme drengs hjem.

Det var sandt at sige ikke her fantasien huserede.

I historien (som er Gitte Aagaards dramatisering af Kim Fupz Aakesons børnebog af samme navn) da?

Jo den byder da på overraskelser. Udover Tobias' forvandling, på det, at han som fugl i den pengeglade fuglehandler Ræddersens fangenskab begynder at lægge guldæg, og på den måde bliver en fugl Ræddersens ikke ønsker sig af med. Man kan m.a.o. sidde og blive optaget af, om det vil lykkes Feen at befri Tobias igen. Og måske blive betaget af de forvandlinger og omvæltninger der sker mod slutningen.

Utrænede spillere

Men herved slutter det indholdsmæssige. For anden idé end en række eksempler på fantasiens ukontrolable ubegrænsethed byder forestillingen ikke på.

Med den iscenesættelse og de skuespilpræstationer historien iklædes er der heller ikke noget at råbe hurra for. Som instruktør har Gitte Aagaard en stor skrummel-scenografi at tumle med. Spillet bliver unødvendigt klodset af at arrangementet er så afhængigt af, at spillerne skal løbe om bag kulisserne og dukke frem derfra igen.

Og de to spillere virker meget utrænede i at engagere og fastholde et børnepublikum. Spillet giver indtryk af at være friskt og oplagt. Men virker reelt tungt og ikke særligt fikst. Kirsten Borgers Fe-figur virker meget spillet. Og det er som om Allan Helge Jensen slår en slags usynlig opmærksomheds-ring omkring sin figur, som gør det svært for os som publikum at føle os rigtigt velkomne i historien.

Så det er absolut historieføløbet man må klamre sig til og prøve at blive optaget af. Men det er svært når iscenesættelsen ikke er rablende morsom, men 'helt pip'.

Kirsten Dahl

Fragmenter af menneskelighed

Med en ny historie om de udstødte præster Teatret Møllen endnu en kulsort, poetisk-musikalsk forestilling

ANMELDELSE

Teatret Møllen: "Det er ikke Askepot". Instruktion og scenografi: Gitte Kath. Komponist: Claus Carlsen. Medvirkende: Connie Tronbjerg, Ole Sørensen og Kurt Bremerstent. Aldersgruppe: 8 år og op.

Der er pinlige, platte og på grænsen til panik, som de mødes der på det offentlige kontor. I et Danmark, der ikke kan betragtes som mennesker og allernådigst få tilladelse til at blive. Eller, om de blot er noget tilløbende krapyl, der uden større problemer kan varpes tilbage til det kaos og den nød, de kom fra.

Der angives ingen forfatter. Men dramaet lever i en tekst, hvis improvisationer er samlet og skåret til, så intet er overflødig. De famlende, fæmlede replikker skrider imod os. - Højest, når de tre patetiske skikkelser på scenen taler mest

dæmpet, for så er sårbarheden i ordene næsten fysisk til stede i det store åbne rum. Hvor trøstesløst grimme møbler - i ægte Kath-stil - kører på barnevognshjul, der er ligeså nedslidte som personerne.

De er det ganske vist kun indeni - ikke udenpå. Den sidste rest af værdighed opretholdes i en billig habits nydelige nålestriber eller en prangende pilotjakke frisk fra flygtningecentrets lager. Mens det sidste, sitrende håb klis-tres fast med en kikset og dybt vulgær makeup, der på forhånd udelukker enhver forveksling med Askepot.

En voldsom oplevelse

Hun har med garanti aldrig som Connie Tronbjergs entreprenante donna desperat plapret "Special Price for You" efter folk for at få sin billige parfume afsat. Når nu hun ikke selv - som forventet - er blevet afsat til en ægtemand.

Askepot plages heller ikke som Kurt Bremerstents smittende hypernervøse flygtning af levende mareridt efter flugten fra en grusom borgerkrig. Eller af kvalerne ved at være fremmedarbejder uden udsigt til - trods lyssky forretninger - at blive andet. En ikke særlig sympatisk

figur, som Ole Sørensens udspekulerede kommentarer og medvidende minespil gør til et stærkt kort i en forestilling med de helt rigtige skuespillere i de helt rigtige roller.

Den virkelighed, som Møllen med frygtelig munterhed, stærke billeder og stor musikalitet provokerer os med går lige i sjælen. For ingen af de tre er nemme at holde af. Ikke rene, opofrende engle, der affinder sig med tingenes tilstand, sådan som omgivelserne forventer.

Uden belæring - konfliktfyldt og komisk og styret af en iscenesættelse uden unødige svinkeærinder, spilles publikum med vanlig fuld musik op i en krog. Hvor vi så kan stå og se på med-mennesker, hvis sprog og adfærd er lige så ubehjælpeligt og fragmentarisk som det liv, de kommer fra. Og det, vi måske - gider tilbyde dem. En (for) voldsom oplevelse for 8-årige.

Randi K. Pedersen

Connie Tronbjerg, Kurt Bremerstent og Ole Sørensen er de rigtige folk i den rigtige forestilling, Teatret Møllens "Det er ikke Askepot". Teatret blev i øvrigt hædret som Årets Børneteater-gruppe ved Danmarks Teaterforeningers årlige seminar.
Foto: Jonna Keldgaard

William Frohn med sin mekaniske sangfugl

Forvandlingskuglen

Tjekkisk nattergal er trængt af teknik i Groteatrets version

ANMELDelse

Groteatret: "Nattergalen" frit efter H.C. Andersen. Instruktion: Jacob Krofta. Scenografi: Jana Kroftová. Komponist: Jiri Vysohlid. Dukkebygger: Jana Kroftová. Dukke- og skuespillere: Dorthe Rasmussen og William Frohn. Aldersgruppe: 5-12 årige og deres voksne.

Groteatret har i "Nattergalen" tydeligvis eksperimenteret og søgt andre veje i deres opsætning af H.C. Andersens gamle eventyr. Her bliver virkelig udfoldet fantasi på det teknisk-opfindsomheds-mæssige område. Og man mærker tydeligt, at teatret er blevet assisteret af folk fra et land med en lang tradition for dukketeater (det verdensberømte Tjekkiske dukketeater DRAK).

Iscenesættelsen overra-

sker med sin snappe og meget veludbyggede billedlighed og sit mix af mange forskellige fortællemåder. Historie og budskab træder også klart frem, som en fortælling om det tag teknik, materialisme og kunstighed let kan få i mennesket. Når det først bliver grådigt, "vil mere, have mere".

Men i sin iver efter traditionsbrud og fornyelser er forestillingen blevet overmættet. Det er som om den er forfaldet til en slags stofflig overdimensionering af en god idé. Som publikum bliver man tendentielt slugt af formen på indholdets bekostning, hvorfor forestillingen aldrig bliver rigtigt vedkommende.

Man benoves over alt det, der kan spilles frem v.h.a. den store roterbare metalgitter-kugle, som er stykkets centrale og midterstillede rekvisit, nogle hvide transparente sætstykker i siderne, to skuespillere, der både fungerer som fortællere, selv spiller roller, styrer

de medspillende dukkerne, og tillige selv betjener alt det tekniske udstyr, som er samlet bagtil i den åbne scenografi.

Overdøvende teknik

Man bliver f.eks. overrasket over, at kuglen undervejs kan forvandle sig til så meget forskelligt. Den kan klappes op, snurre, vippe og dreje. Og beklædt med forskellige stoffer og broderet med ting og dukker gør den det ud for meget: For en trommetyk Kejser (i William Frohns sjovt u-kejserlige forpjuskede skikkelse), der har sin spinkle og mekanisk 'selvcyklende' dukkevaler snurrende rundt i periferen af sin store bug. For kejserens vuggende seng. Hans blomsterfyldte have. Og hans hoffolk og gemakker.

Udenom kuglen er den kyseklædte kokkepige (i Dorthe Rasmussens (næsten for) nænsomme gestaltning) og nattergalen,

som skyggen af en lille fugl, der basker luftigt-let bag de hvide sideklæder.

Kontrasten mellem den naturlige og den kunstige nattergals univers trækkes tydeligt op. Vi starter med fredfyldt fløjtespil, sølvklokkeklang, guldbloster, og en svirrende nattergal. Og slutter med splittethed og kaos. Strittende fjedre og itusprungne apparater. Røg og råben på topnøgler og loddekolper. Den kunstighed man troede, man kunne styre, forårsager en anderledes frustration, end den naturlige nattergal, hvis charme er, at 'man aldrig ved, hvad der kommer'.

Det endelige punktum er dog en drøm Kejseren har, hvor den rigtige nattergal, kommer flyvende og sætter sig på hans hånd. En udmærket vision om naturharmoniens sejr. Den fænger bare ikke, fordi forestillingens teknik-turbulens og billed-iver overdøver.

Kirsten Dahl

Humane padder

"Frø og Tudse" er en lun forestilling om glæden ved det, der ligger lige for

ANMELDelse

Skægspire: "Frø og Tudse" frit efter Arnold Lobels børnebog. Bearbejdelse og instruktion: Vigga Bro. Scenografi: Henny Filbert. Medvirkende: Pia Plesner og Ole Olsen. Aldersgruppe: 4-8 år.

Skægspires "Frø og Tudse" er en meget troskyldig sag for de 4-8 årige. En fredsommeligt, hyggelig og lun forestilling, der kredser om det at tænke på andre. Om det at være villig til at give andre en hånd. Om glæden ved at give. Og om det at hygge sig sammen. Tonen af humanitet er gennemtrængende.

Budskabet formidles via to nære dyrevenner, en frø (i Pia Plesners vævre og glade alpehue-skikkelse) og en tudse (i Ole Olsens godmodige og lidt dorske striketrøje-trinde skikkelse), som lever et stille og roligt liv i deres huleagtige

hjem. I en hessianbuet, grøn-brunlig scenografi har Frø en teltagtig hule og Tudse en lille hybel med en kurvesofa som seng og en kuffert og en tænde som siddepladser. I deres hverdag er det de enkle og nære ting som står i centrum. Småkager, post, vejrlig og forsvundne knapper. Ud fra små dagligdagsoptrin og småfortællinger springer der dramatik og lomme-filosofi. Instruktøren Vigga Bro har tydeligvis præget forestillingen med sin sans for fortællerteater.

Glæden ved at spise småkager og problemerne med at trække den grænse der siger "nu stopper vi og gemmer lidt" udkrystalliseres i Frø's snak om viljestyrke, forklaret som "når man prøver meget på at lade være med noget man har meget lyst til" og Tudsens genkendelige måde at omgå 'forbudet' på, ved at foreslå den sikre vej til at få tømt kagekassen: "Vi kan da bare tage låget af".

Glæden ved at give

Blæst appellerer til spøgelses-historier. Tudse er lidt bange. Men finder snart ud af, at det er ret hyggeligt at sidde og gyse sammen. Da Frø siden beder ham om at fortælle en historie, tror han, han skal opfinde 'det helt store'. Men lærer så af Frø, at en god historie sagtens kan være at fortælle det der lige er sket.

Man behøver ikke at gruble så længe for at finde på. Det der ligger lige for, den oplevelse man lige har haft, er fin at fortælle videre.

Glæden ved at få og give vises i to små episoder. En, hvor Frø gør Tudse glad ved at skrive og poste et brev til ham, da han opdager, hvor trist Tudse er over, at der

aldrig er post til ham. Og en, hvor Frø i fødselsdagsgave giver Tudse en hat, der viser sig at være alt for stor, og siden med et lille naivt trylletrick får den til at passe.

På den led er "Frø og Tudse" en undseelig og uopblæst forestilling. Den er det, den viser, og det står den ved. Som publikum kan man blive

lidt provokeret af dens lavtgearede tone og dens fravær af overraskende kunstneriske fortællegreb. Men den er et udmærket bud på en times 'kvalificeret ro og eftertanke'.

Kirsten Dahl

Ole Olsen og Pia Plesner skaber deres eget hyggelige hverdags-univers i dyrehøjde i Skægspires fine bearbejdelse af Lobels børnebog

Dommedag i børnehøjde

"Drømmemanden" er tæt på et mareridt og langt fra teater

Det kan siges kort: Vandrefalkens "Drømmemanden" for de 5 til 9 årige er under al kritik, fordi man i skræmmende grad føler sig som brik i et spil, der

ligger hinsides teater.

Uden for døren lægger Niels Andersen ud som en voksen soldat med en bemærkning der går lige på sanserne: 'Der ligger en død mand derinde (kort pause)...Nej bare rolig! Det er bare en død mands aske.'

Og indefor, hvor vi placeres kønsopdelt over for hinanden, udspiller der sig et knugende og i den grad ukonstruktivt forvirrende spil på pladsen mellem drenge- og pigerækkerne.

I løbet af ingen tid er et afskedsbrev, et urnelåg og

et tændstik-skrin delt rundt, uden at vi overhovedet er blevet lukket ind i et teaterunivers.

Vi er i dødens forgård. En soldat i kamouflagetøj med blå sokker og slips står foran himlens port og folder stolt sine livsbedrifter ud for Sankt Peder (et stort hønsetrædsgespenst) i håb om, at det vil give ham adgang til himmerig. Og på historierne forstår vi, at hans liv har været fyldt med kamp, død, og bestræbelser på at få kærlighed og opnå accept.

Folk dør på stribe (hver gang stryges en tændstik, som puttes i urnen). Faren dør inden soldaten kommer til verden. Moren dør under den fødsel, han kalder "mit livs første blodbad", makabert vist ved at han

kæmper sig fri af et regnslag

(moderskød), der på vrangsidens er tværet ind i rød maling.

Og til mor får soldaten jorden, som kaldes "en rig-

ANMELDELSE

Vandrefalken: "Drømmemanden". Tekst: Niels Andersen. Instruktion: Niels Damkjær. Scenografi: Sonja Hindkjær. Medvirkende: Niels Andersen. Aldersgruppe: 5-9, 10-13, og unge og voksne.

tig enkeheks" og tegnes som en bestemme glad hystade.

Den milde udgave

Som dreng er soldaten ekstremt optaget af ødelæggelse og krig (Niels Andersen farer rundt og mimer, at han mishandler insekter, skyder tilmåls efter dyr, og leger krigshelt i flyvere og torpedoubåde). Som ung melder han sig - tilskyndet af stedmorens ord: Hvorfor blir' du aldrig nr.1!", som soldat i Bosnien, hvor han udfører et væld af redningsaktioner. Men også er vidne til megen frygtelig død.

Og som voksen møder han tre kvinder, der tegnes frygteligt stereotyp og kvindehadske, som tre lude-re (parykker) med forskellig hårfarve. Den første stikker af med en militær-

nægter. Den næste, som er en cirkusprinsesse, han rider nøgen rundt med på elefantryk inde i arenaen, rejser også og brækker siden ryggen. Mens den sidste, som er en gift kvinde, der siger, at hun er ved at slå sin mand ihjel med generende oplevelser, tager med soldaten, men dør siden af kræft.

Til slut begår soldaten selvmord ved at hælde benzin ud over sig selv og tænde ild, efter at han har fortalt, om dengang hans første kærlighed, Birgitte, døde af meningitis.

Ifølge programmet holder soldaten dommedag over sig selv. Der står, at man aldrig ved, hvor man har ham. En usikkerhed jeg uvægerligt bagefter kom til at overføre på spillet, som mest af alt virkede som en ikke-teaterforankret iscenesættelsesrus. Det store vingefang, Vandrefalken, reklamerer med, synes meget lille. Jeg så den såkaldte milde udgave - den for de mindste børn. Så jeg tør næsten ikke forestille mig den "vilde og forbudt-for-børn" udgave, som spilles for unge og voksne.

Kirsten Dahl

Niels Andersen og Oberst Bambo i "Drømmemanden"

Tung venskabsleg

Uinteressante særheder skygger for historien i "Annas sang"

ANMELDELSE

Bjørneteateret: "Annas Sang". Manuskript og scenografi: Bjørneteateret. Instruktion: Tom Nagel Rasmussen. Medvirkende: Inge Duelund Nielsen, Erik Droob og Mogens Volden. Aldersgruppe: 4-10 år.

Ideen er tydelig nok: Vi skal ikke bare sidde hver for sig og snakke med imaginære ting, forsvundne katte eller døde ting. Vi skal lave noget sammen, bruge hinanden, hygge os sammen og sige ja til at være med på en leg. Men den magi, der scenisk set skal overbevise os om det, er ikke tilstede.

Forestillingen har svært ved at komme igang. Men det, man håber er startvanskeligheder, forsætter desværre. Tempoet er slæben og tonen er tung og

uden intensitet og nærvær. Nærmest som en lidt kryptisk tone af uinteressant hemmelighedsfuldhed. Og forestillingen baserer sig på en humor, der er så underpillet, at den næsten går i stå, eller i sin bestræbelse på at være original virker helt trættende. Der er i al fald noget galt, når det er små kispus-gemme-lege og en enkelt lille dans, der løfter forestillingen ud af det tunge gear og bringer grinet på banen.

"Annas Sang" spilles i et lille rundt rum, omsluttet af en reb-lignende væg. Her sidder vi på små lave bænke og ser ind på en hultertil-bulter-scenografi, der består af gulvløbere, forskellige gamle ting, der stikker halvvejs ud gennem rebsiderne og møbler overdækket med store tunge tæpper.

Efterhånden dukker spillets tre medvirkende frem og fortæller en histo-

rie om ensomhed og behovet for samvær.

Forsinket invitation

Pigen Anna har opfundet en usynlig ven, fordi hun er ensom og keder sig, da personer omkring hende

ikke er til at komme i kontakt med. Onkel Frans sidder bare ved det åbne vindue og venter på sin kat. Og Eddi sidder bag køleskabet og nørkler med ledninger.

Med sin sang kan Anna

lokke sin usynlige ven ud af køleskabet for en snak a la: 'Det var godt du kom. Jeg keder mig. Hvordan er det du ser ud! Du har jo leverpostej i håret! Du sku' jo ligge nede i grøntsagsskuffen, der er dejligt blødt på gulerodstoppen', eller 'Eddi vil ikke ha' jeg ryger. Han siger det er yderst sundhedsfarligt.'

Ellers går den sparsomme snak mellem de tre, eller rettere to, for det er fortrinsvis Anna og Frans

der taler sammen, om, hvem der skal lukke for trækken. Frans siger, der kommer kold luft fra køleskabet, når det står åbent. Mens Anna mener, kulden kommer fra vinduet.

Sådan går dagene, indtil den usynlige ven beder Anna om at huske på sine drømme. Så kommer der gang i både fisketure og madlavning. Anna og Frans nærmer sig hinanden psykisk. Og tilslut vikles Eddi på overraskende vis ind i samværet, der udvikler sig til festivitas og dans.

De tre har fundet hinanden og sidder og hyggelas under et tæppe. Men på paradoks vis bliver det også et billede på, at vi som publikum ikke er lukket med ind. Undervejs hindres det af et psykisk indadvendt og fysisk trangt spil (spillet foregår på et meget lille område. Så når kontakten til os er så ringe og kropsudtrykkene så almindelige eller fortænkte, får forestillingen et attraktionsproblem). Og siden bliver det omend det forsøges - ligesom for sent at invitere os ind.

Erik Droob og Inge Duelund på knæ i "Annas Sang". Foto: Torben Huss

Kirsten Dahl

Bo Bertram og Niels Jørgensen tager endnu en svingom som klovneparret Oli og Milan. Foto: Teit Hornbak

Hovedløse løjer

Comedievognens "Cha Cha Cha" vrimler med hovedløse kroppe, forbyttede lemmer og makabre dansetrin - men det er ret morsomt

ANMELDelse

Comedievognen: "Cha Cha Cha". Manus efter idé og oplæg af Bo Bertram, Eva Mannov og Niels Jørgensen. Instruktion: Søren Skjold. Scenografi: Thomas Kolding. Koreografi: Mikala Bjarnov Lage. Medvirkende: Bo Bertram, Niels Jørgensen og Zeev Sevik Peri. Aldersgruppe: 8 år og opefter.

En tur i centrifugen. Det er i allerhøjeste grad hvad personerne i Comedievognens forestilling "Cha Cha Cha" får. De går enten, frivilligt (som stykkets bisare videnskabsmand), eller tvungent (som makkerparret Oli og Milan) ind i en rumlende forvandlingskasse og kommer ud i ny, og ofte monstoriøse skikkelser. På skift ombyttes personernes legemesdele, så totalt forvredne og helt grotesk udseende misfostre går eller triller ud af vidundermaskineriet i store sorte kasser. Det er rablende vanvittigt og meget morsomt.

Hele miseren går i gang en dag Oli og Milan tror, de skal til at holde surpriseparty for Mr. Schmidt, der fylder 60, men havner i en gal videnskabsmands bizarre

forvandlingsroulette. Et maskineri, han har for derigennem at tiltuske sig friske og raske lemmer, fra andre, så han selv kan holde sig evig ung.

"Cha Cha Cha" er en festlig og farverig crazykomedie, der sprutter af glæde og lyst til spas. Men også en bizar og uhyggelig sciencefiction om menneskets sygelige trang til kunstigt at forhale livet og udfra en manglende accept af den naturlige krop at 'pynte' denne med kosmetiske ommodelleringer.

Makaber dansetime

Bo Bertram og Niels Jørgensen er kostelige som de to (for sikkert mange børneteatervante publikummer, kendte) klovne, der næsten er vokset sammen i deres indbyrdes rollefordeling. Bo Bertram er som Oli den lange, lidt melankolske-naive og lalleglade spilopmager med det livlige ben-tøj. Og Niels Jørgensen er som Milan den lille tætte, koleriske storebror, der anser sig selv for klogest.

Sammen med videnskabsmanden (der spilles med stringens og 'målrettet' vanvid af Zeev Sevik Peri) snakker klovneduo'en hele vejen igennem volapyk iblandet enkelte skævtvredne spansk-italienske

gebrokker. Og selv om det er det rene nonsens de lukker ud, er deres tale utvetydig klar. En charmerende tale, som er med til at skabe en livlig og opløftet stemning.

Kropssproget har de også fortrinligt styr på. Her er garvede spillere, der kan deres kram og forstår at sætte tryk på energien uden at det af den grund bliver til overspil. Bo Bertram er kostelig, når han fremtryller "musica romantica". Og Niels Jørgensen er et legende overskudsbundt, der ublu lufter sit iltre temperament.

Spillet udspilles i et laboratorierstilt rum af høje mørke vægge, som Oli og Milan snart får pyntet op til festivitas med guirlander, blomsterportaler, kulørte lamper og hormon-svingende latinamerikansk Cha Cha Cha.

"Cha Cha Cha" er ikke en filosofisk sværvægter. Den kan give anledning til tanker om tidens sygelige trang til transplantationer og plastikkirurgi. Men den makabre dansetime er mest af alt en skøn og skør herog-her-oplevelse med en lys og glad stemning, som får een til i genkendelses glæde at le af egne tosserier og tåbeligheder.

Kirsten Dahl

ANMELDelse

Baggård Teatret: "Forbandelsen" frit efter folkeeventyret "Drengen der drog ud i verden for at lære frygten at kende". Manuskript og instruktion: Søren Skjold. Scenografi: Poul Plejdrup. Komponist: Christian Søgård. Medvirkende: Niels P. Munk, Anne Birgitte Lind, Marita Dalsgaard, Lene Vestergaard, Erik Hovby Jørgensen og Bo Larsen. Aldersgruppe: 8 år og opefter.

BaggårdTeatrets "Forbandelsen" bjergtager fra start til slut med teaterkvalitet. Historien har substans. Spillet er kompetent og veloplagt. Musikken svinger. Iscenesættelsen er fyldt med nerve, fremdrift og musikalitet. Og henvendelsesformen er åben og engagerende.

Søren Skjold har omskrevet (og også instrueret) det gamle folkeeventyr, "Drengen, der drog ud i verden for at lære frygten at kende" til et stykke spændende og veldrejet dramatik. Replikkerne er rappe og snurrige konstruktioner, som spillerne fornøjer sig med at give liv. Dramaet har et handlingsforløb, man bliver optaget af at følge med i, fordi det myldrer med spændende episoder og mennesketyper. Og via sammenstød og udfordringer fortæller teksten en klog og livsbekræftende historie om hvordan frygt bremser udviklingen, og om hvordan frygtløshedens mod og livsgejst kan kaste frugt af sig.

I et middelalderunivers følger vi drengen Hans, der knægtes og 'kasseres' af både sin far og præsten, fordi han ikke kender til frygt, men i sin store livsappetit og lyst til at gøre noget godt for andre, uforfærdet bryder alle normer for det

som autoriteterne dengang forstod ved en god, kristen opførsel.

Søren Skjold får teksten til at leve fascinerende flot i Poul Plejdrups rustikke middelalderlandskab med svalegange, faldlemme, tremmekældre og gravkamre. Spillet, som får liv af Christian Søgård på både glad og dyster harmonika, veksler mellem dialogiske scener og klip hvor spillerne som fortællere kommenterer eller fører historien videre.

Rummet er fornemt udnyttet. Spillerne færdes overalt, og publikum som sidder bænket hele vejen rundt om den store platform i midten, skal aktivt følge dem. Spillet foregår oppe over os på gangbroen, på og under platformen, fritsvævende i luften, eller flere af stederne samtidig.

Pibende aktivitet

Rummet pibler af aktivitet. Og der er nok af spændende scener. Dystre scener, der lugter af middelalderlig heksejagt, tortur, religiøs fanatisme, børnetugt, og knægtelse af anderledes tænkende. Spøgefulde scener, hvor Hans spiller kort med dansende skeletter. Sjove og hjertegribende scener, hvor Hans knytter bånd til et elskeligt møllerpar. Og elementært spændende sekvenser, hvor Hans møder døden og kaster sig ud i sin livsopgave: at helbrede en lam konge uden selv at miste livet.

Skuespillet er eklatant. Niels P. Munk gni-strer af over-

skud i rollen som Hans. Her er præcision, energi og udstråling. Og de andre spillere springer behændigt ud og ind af alle deres roller. Bo Larsen er kosteligt charmerende som både Hans' far, stum møller, og den lamme og siden ganske sprælske konge. Lene Vestergaard suger som en lille magnetisk ildkugle opmærksom til sig som Hans' mor, fortællerske og tjenestepige. Marita Dalsgaard morer som døv møllerkone og gør indtryk som indespærret "dyr". Mens Erik Hovby med sikker autoritet spiller dobbeltmoralisk præst og greve, og Anne Birgitte Lind (der ikke er så vant til børneteatrets åbne og publikumshenvendte form) koketerer som den hovmodige prinsesse, der tilslut bliver blød om hjertet.

"Forbandelsen" er ubetinget vellykket. Og som Baggård Teatrets første forestilling under Odense Teaters vinger, er den et strålende - og for voksenteaterverdenen lærerigt - eksempel på alt det (børne)teater kan.

Kirsten Dahl

Læs mere om BaggårdTeatret på næste side

Uro i Teaterhuset

Teaterhuset i Odense mister ved udgangen af sæsonen den ene af sine tre faste teatre som følge af kommunale nedskæringer. Og det skaber betydeligt større uro end BaggårdTeatrets konkurrerende indmarch på Odense Teater

Driftleder Peter Sommerlund foran det nyrenoverede Teaterhuset, der formentlig mister et af de tre faste teatre med sæsonens udgang. Foto: Per Daugaard

Af Carsten Jensen

Det ambitiøse projekt omkring Teaterhuset i Odense - hvor tre af byens aktive teatre har fast ophold, mens atter andre nyder godt af stedets åbne scene-funktioner - er på vej til den første store krise her kun lidt over et år efter den officielle indvielse.

Netop som Teaterhuset og samarbejdet mellem de tre teatre for alvor er begyndt at fungere har Odense kommune smækket pengeposen i over for Vintapperteatret, der må se en lukning i øjnene med udgangen af indeværende sæson.

Og selvom Teaterhusets to øvrige faste ensembler, Gadesjakkert og Skægspire, er sikret med den nu lagte budgetramme, vil de også komme til at mærke de nye tider i det fælles hus.

Ifølge Gadesjakkets administrative leder, Kåre Larsen, vil det bl.a. betyde færre ressourcer til det fælles pr-arbejde, som de tre teatre havde fået sat på skinner.

Gadesjakkert, der kan se frem til en årlig støtte på omkring to millioner kroner, er dog fortsat glade for at være i det ombyggede Rosenhaven, hvor man har fået nye publikummer i tale.

Kåre Larsen ser derfor også med fortrøstning på, at BaggårdTeatret fra Svendborg i denne og næste sæson spiller stationært børneteater i Odense Teaters regi.

For selvom der reelt er tale om en konkurrent på markedet, så regner han optimistisk med, at "mere skaber mere", og at interessen for børne- og ungdomsteater vil vokse i byen.

Også selvom han erkender, at Baggårdteatret med deres skole- og familieforestillinger i Sukkerkogeriet (en af Odense Teaters anneks-scener) nok vil suge en del af det fælles publikumsgrundlag til sig.

Festival er uvis

De nye økonomiske tider for det kommunalt støttede teaterliv i Odense kan også risikere at ramme den biennale teaterfestival (den tidligere gruppeteaterfestival), der efter planen skal afvikles for 10. gang til næste efterår.

I hvert fald har Odense kommune hidtil undladt at give tilsagn til festivalen, der de tidligere år har fået penge fra kommunens såkaldt frie midler.

I det hele taget kan det mærkes på kulturlivet, at kulturrådsmanden ikke længere hedder Søren Møller og at det sammensatte kultur- og socialudvalg ønsker at styre meget mere end hidtil.

Hvor de vil styre Teaterhuset hen, vides ikke. Men efter Vintapperteatrets exit kan man måske forestille sig, at en af husets faste brugere, Odense Internationale Musikteater (der p.t. støttes af Teaterrådet) eller Den Fynske Opera (der lever af lejlighedsvis tilskud) får mere permanent "opholdstilladelse".

For Gadesjakkets vedkommende håber Kåre Larsen på mere tid i deres egen teatersal. Med den nuværende ordning har kommunen nemlig brugs- og udlejningsret til teatersalen 12 uger om året, hvilket kan være rimeligt generende for et så aktivt teater som Gadesjakkert, der i indeværende sæson byder på hele fem forestillinger.

Af Kirsten Dahl

Skal man tro TV2 og i nogen grad Fyns Amts Avis hersker der middelalderlige tilstande i Odense. Synderen er BaggårdTeatret fra Svendborg.

Det gamle børneteater fra Sydfyn har fået plads under Odense Teaters vinger i et to-årigt forsøgsprojekt, der er finansieret af Teaterrådet. Og det har ifølge TV2 fostret en vederstyggelig børneteaterforestilling ved navn "Forbandelsen".

TV2 slår forestillingen op som "torturscener i børneteater med efterfølgende terapi". Og Fyns Amts Avis' anmelder tager under overskriften "I frygtens vold" følgende forbehold: "Den 'musikalske familieforestilling' er så effektiv, at man ganske enkelt risikerer at skræmme livet af de fleste børn".

Er BaggårdTeatret rykket ind på Odense Teater for med statslige kroner at torture og mishandle vores børn, eller er der tale om falsk alarm?

Jeg så "Forbandelsen" en søndag i oktober og gik fuldstændig opløftet derfra. Og mit klare indtryk var, at jeg ikke var alene om 'svæveturen'. Forestillingen er et ypperligt eksempel på, at der er talent, udviklet kunstnerisk bevidsthed, og engagement i dansk børneteater. Men den er også et bevis på nødvendigheden af den synlighed som er en af projektets hovedideer. For de grelle udtalelser spejler for mig at se et mangelfuldt og skævvredet syn på, hvad dansk børneteater kan og vil og gør.

Skarpe synspunkter skaber heldigvis debat. Og mht. det skræmmende, som er ankepunktet, mener jeg, at der er tale om et 'fejlskud'. For det skræmmende er bygget ind i eventyret som en af de mange følelser, forestillingen bringer publikum i kontakt med. Der tales i

rene billeder og de onde kræfter har konkret adresse. En uplacerbar og uigenemskuelig angst er derimod meget sværere at holde sig til og kaste fra sig, fordi den ikke er til at få greb om og sætte ansigt på.

Men hvad er det mere præcist der ligger i BaggårdTeatrets synlighedsprojekt på Odense Teater, hvordan kom forsøget i stand, hvad er de overordnede mål, hvordan fungerer forsøget i praksis - og hvilke perspektiver og problemer ligger der i projektet?

Jeg tog til Odense for at få svar på de mange spørgsmål og fik en snak med skuespilleren Peter Seligmann og teatrets administrator Morten Henning.

Noget nyt må ske

Det var Peter Seligmann og Anette Eggert som for tre-fire år siden barslede med ideen. Teatret havde i Svendborg forsøgt at forny sig, bl.a. ved at invitere tre piger fra Skuespillerskolen i Odense til Svendborg. Men i de kendte rammer gik der ikke ret lang tid, før de gamle strukturer satte sig igennem igen og affødte de samme problemer. Der skulle m.a.o. ske noget helt nyt.

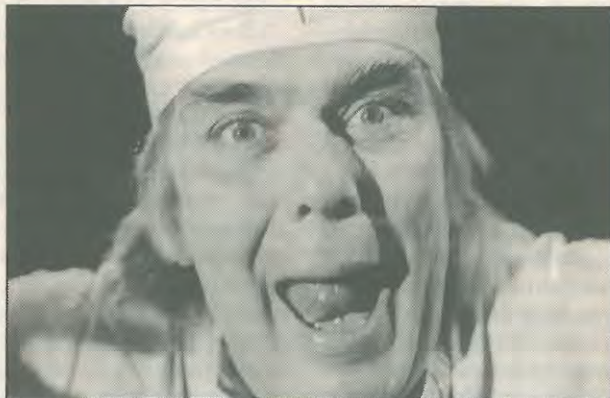
Med opbakning fra teaterchefen på Odense Teater, Poul Holm Joensen - som gerne vil styrke børneteaterprofilen på sit teater og kender Baggårdteatret som et børneteater, der

repræsenterer høj kvalitet - og inspireret af de samarbejder, Seligmann kender fra udlandet, programsatte Seligmann og Eggert det to-årige samarbejdsprojektet. Man anså to år for en overskuelig periode for folk at binde sig til et projekt i, samtidig med at to år ville være tilstrækkeligt til, at projektet fik karakter af et længere forløb.

De tre indbyrdes forbundne mål var og er: At synliggøre børneteateret, at nedbryde barrierer mellem børne- og voksne teater og at udnytte hele teatermaskineriet og give børneteaterfolk bedre arbejdsbetinger, kunstnerisk og praktisk.

Målene skal medvirke til at højne forestillingernes kvalitet og børneteaters status. De er et led i BaggårdTeatrets udvikling. Men de har også et generelt fremtidsorienteret udviklings- og overlevelsesperspektiv for hele børneteaterområdet.

Synligheden er bundet til et håb om, at BaggårdTeatret via de opsætninger der finder sted i Odense Teaters teatersale vil trække det publikum til sig som kommer der iforvejen. Publikum er tænkt bredt som forældre, børn, landsdækkende presse, politikere, fagfæller og andre teaterinteresserede. Lige som målet med synligheden handler om at gøre omverdenen opmærksom på, at godt børneteater er godt teater i det hele taget.

Forestillingfotos fra "Forbandelsen".

Teaternærhed på insti

Kamper for syn

Ideen med at bryde barrierer har at gøre med at lade den årelange erfaring børneteaterspillerne har mødes med den energi og de nye impulser som unge skuespilelever ofte har. Lige som den er et forsøg på at blande de to meget adskilte verdener som voksen- og børneteaterverdenen er.

Og "rum-og arbejdsforholdsargumentet" går ud på, at man det øjeblik man har et stationært rum til rådighed som er indrettet til teater, har nogle dramatiske og spillemæssige muligheder, som gymnastiksale ikke har, for at synliggøre børneteater som kunstart. En turnéforestilling begrænses af, hvad der vil kunne lade sig gøre, og hvad man som teater vil og kan flytte rundt med.

Teatret udtrykker det selv meget poetisk: "Vi vil gerne udnytte hele teatermaskineriet - forsvinde i gulvet, svæve hen over publikum, drukne salen i lys og lyd..."

Og Seligmann beskriver de store turnéforestillinger som "en parentes mellem opstilling og nedpilning".

BaggårdTeatrets samlede tanke er at komme væk fra mellemledsningerne og i stedet tilpasse forestillingerne til de vilkår, der er - dvs. turnere med små intime forestillinger med få

ation

Mulighed

I dette efterår er BaggårdTeatret rykket ind på Odense Teater. Større synlighed, »rigtige teatterum« og bedre arbejdsvilkår er teatrets hovedformål med at prøve kræfter med de institutionaliserede omgivelser

medvirkende og en over-skuelig scenografi, og lave større stationære opsætninger, der hvor rummene er til det.

Teatermaskineri og KulTur-pakker

Teaterrådet gav grønt lys for projektet med en bevilgning på seks millioner kroner. Holm Joensen konfirmerede ideen. Og projektet gik i gang i starten af 1997.

Økonomisk set er de to teatres økonomi helt adskilte. BaggårdTeatret lejer sig ind på Sukkerkogeriet (Odense Teaters 'anneks-spillested'), ved at betale de samme udgifter som et gæstespilsteater betaler. De benytter sig af stedets billetsystem, plakattedistribution og annoncesystemer. Men udgifterne til markedsføring varetager de selv. Ligesom repertoire og økonomiske dispositioner er BaggårdTeatrets helt suverænt afgørelser.

BaggårdTeatret turnerer stadig. Men fordi de ikke fik alle de penge, de søgte til projektet, nedprioriteres turnéforestillingerne i forsøgsperioden. I denne sæson producerer man ingen ny turnéforestillinger, men turnerer med de 'gamle' ('Klodshans', Kejserens nye klæder og 'Josef og hans brødre').

Finanserne og energien lægges i nye produktioner på Sukkerkogeriet. Her spil-

ler man stadig for skoleklasser. Nu er det bare dem der må drage afsted. Skolerne tilbydes et struktureret daglangt program, kaldet "KulTur til Odense" med undervisningsmateriale, forestilling, efterfølgende samtale med spillerne, og besøg på børnekulturhuset Fyrtøjet og Brandts Klædefabrik.

Her arbejder børnene, under vejledning af hhv. en dramapædagog og to kunstpædagoger, med teateroplevelsen via historiefortælling, skyggespil, dukker og skyggespilsteater, og via tegning, maling og skulptering.

Herudover spilles weekendforestillinger via løssalg for familier, børn og andre interesserede.

Der er programsat fire forestillinger for perioden. "Forbandelsen" som spillede fra 23.9 til 7.11, var et samarbejde med tre 3.årselever fra Skuespillerskolen ved Odense Teater. Efter jul sættes "Ødipus" op som en forestilling, der kombinerer musik, dans og teater, og på skuespillisten står skuespiller Henrik Ipsen fra Odense Teater. I tredje og fjerde produktion bygges der videre på samarbejdstanken med skuespileleverne og folk fra Odense Teater.

På spørgsmålet om, hvorvidt BaggårdTeatret også ville trække instruktører fra voksenverdenen ind, svarede Seligmann: "Vi er meget varsomme med at gøre ølet for tyndt. Der skal være en vis portion børneteatererfaring og interesse og lyst... Vi har ingen illusioner om, at vi kan lære en voksenteaterinstruktør at lave børneteater."

Synlighed og skjulte alarmklokker

BaggårdTeatret er kommet i mediernes søgelys med TV2's og flere avisers presedækning. Om bevågenheden varer ved, vil tiden vise. Det er indtil videre ikke noget problem at sælge forestillinger til skoler. Der bliver det nok heller ikke med "Ødipus" – med det

oplæg der ligger og den KulTur-pakke som er planlagt (bl.a. med Kirsten Delholms sanseudstilling på Brandts Klædefabrik).

Løssalget til familieforestillingerne kræver derimod en mere offensiv og udbygget PR og markedsføring. Måske man skulle udbyde "KulTur til Odense" til dem også?

Kulturpakke-tilbudet lyder spændende, omend velkomprimeret. At børnene selv udtrykker sig lyder fint. Bare der også er plads til at de også kan være i fred med deres oplevelse.

Muligheden for at blive synlige via samarbejder med kolleger fra det etablerede teater er svær at spå om pt. Men samarbejdet med 3. årseleverne (som aflægger scenetjeneste ved at deltage) har tilsyneladende været en ubetinget succes. 3. årseleverne har stået i kø for at komme med. Om de så siden, når de har prøvet forskelligt af, vender tilbage til børneteateret, fordi de har lyst og husker at her er noget at hente, kan man bare håbe.

Men det er, som Seligmann siger, "klart at det er mere attraktivt for mange nye skuespillere at spille her en måned og så er det slut, end at spille en turnéforestilling klokken 10 i Smørumnedre og så skulle spille den over et helt år i

perioder, som blokerer for alt muligt andet."

I det lys kan man da risikere, at der opstår et skel mellem turnéforestillinger, som kommer til at lide af "iltmangel" eller "gammelmandssygdomme" og stationære forestillinger under konstant fornyende udvikling? Vil det betyde det turnerende børneteaters fallit, og hermed et farvel til mange intime små forestillinger?

Umiddelbart tror jeg det ikke. Der findes pt. for mange vitale og 'trofaste' omreisende børneteatre til at det vil ske. Men teatrene burde have langt bedre arbejdsvilkår.

Dansk børneteater har erfaringer at videregive til voksenteatret. Helt oplagt evnen til at skabe publikumskontakt på en professionel og nærværsskabende måde. Voksenteatrene har unge elever og nyuddannede spillere som bærer tidens ideer og energi med sig på en måde der givetvis kan smitte positivt af på den 'bedagede børneteaterdame', og ældre spillere, som sikkert har brugbare erfaringer med spil i store maskinerier.

Der er også mange invitationer i luften. Børne- og ungdomsteatre gæstespiller i stigende grad på voksenteaterscener (f.eks. på Svalegangen i Århus). Og Holm

Joensen har lyst til, at BaggårdTeatrets folk arbejder hos ham, når de ikke er på egne projekter.

Det kan føre til en positiv synlighed. Men der er også på et mere snigende og uigennemskueligt plan en fare for at miste selvstændighed. Tabet af integritet kunne 'bag børneteatrets ryg' forløbe sådan her: Lige så langsomt og ubevidst overtager børneteateret konventioner de forsvor, de ville have med at gøre.

Kompromisløsheden lækker. Teatret begynder at give køb på egne holdninger til hvordan og hvad de vil spille, fordi det føler sig presset. Eller teatret afholder sig fra at gøre noget af frygt for at komme i miskredit eller måske ligefrem sagt op (her kender jeg dog ikke de juridiske formelle regler, som et teater, der lejer sig ind hos et andet, er underlagt). Og lige så langsomt drukner lillebror i storebrors teatermaskineri.

Nærhed og signalværdi

BaggårdTeatret har ret, når de taler om, hvor givende et rigtigt teatterum er for udviklingen af teaterkunsten. Det skaber nogle andre forventninger i publikum. Og teatret har mulighed for med rummets og teknikens hjælp at skabe

teatermagi.

Men jeg kan også godt forestille mig den situation, hvor en teknisk og rumlig mulighed for at gøre et eller andet i en forestilling går ind og yngler videre, så den så at sige trækker teatret med ind i sit tekniske mulighedsunivers, på en måde som tager fokus fra, eller måske ligefrem ødelægger den indholdsmæssige substans forestillingen udsprang af?

Teatret mister sin opmærksomhed på hvorfor det her nu var vigtigt. Forestillingen vokser ikke længere frem af det, som i starten fascinerede og var argumentet for overhovedet at blive lavet.

Og det er ikke nok bare at have anderledes og ikke-pædagogisk-orienterede forventninger til forestillinger der foregår på et teater. Modtagelsen, forståelsen og vurderingen af forestillingen er i bund og grund bestemt af det menneske og teatersyn man har.

BaggårdTeatret har valgt at gå ind i teatterummet, med hvad det også medfører af institutionsforhold og uniformeret personale. En anden spændende måde kunne være at gå den anden vej. At udfordre børn og unge ved at mixe fiktion og virkelighed i spil som foregår på (kontroversielle) deciderede ikke-teaterspillesteder? I stil med det Det Lille Turnéteater gør i "Nazaræren", der spilles i en kirke, og Andersen, Larsen & Ankerdal gør med "Sonny", der foregår i et omklædningsrum.

BaggårdTeatrets forsøg på Odense Teater har mange indbyggede 'angstfremkaldere' (den med at blive ædt af storebror) og tunge tragheder (kampen for synliggørelsen) at slås med. Men bliver de næste forestillinger lige så vellykkede som "Forbandelsen" og evner BaggårdTeatret at holde fast ved nærheden, tror jeg på at de positive signaler vil vise sig at få givtig langtidsvirkning.

Dans for små fødder

Dans for børn er en udfordring, som de færreste nye danske koreografer tager op. Og når det gælder dans med børn, er udfordringen ikke mindre - bare anderledes

Af Lone Nyhuus

Efterhånden er der meget få danske koreografer, der har dansen for børn som deres primære udtryk. Efter at Uppercut Danseteater fik frataget støtten fra Teaterrådet, står Corona Dansetea-

ter nu tilbage som eneste leverandør af professionel moderne dans og danseteater for børn og unge.

Og sikkert er det, at dans med morgenkolde gymnastiksalsgulve som grundvilkår er et slid. Måske er det én af grundene til, at det voksende professionelle danse miljø som helhed skyr

de udfordringer, dansen for børn sætter. Men der er stadig dans for børn, endda en del. Man skal bare kigge videre, udover Teaterrådets snærende definitioner for professionalism, så vil man opdage, at der er vokset meget andet dans for børn frem:

I skolernes efterårsferie havde skuespilleren Pia Jette Hansen samlet 150 børn på Teatret Styhr og Kjærs lille scene. Marie Brolin Tanis juniorensemble producerer stadig toptunede forestillinger for og med børn og unge.

Dansescenens væksthushar tilknyttet 22 unge dansere og er netop i gang med at oprette et decideret juniorensemble. Og med septembers premiere på Tim Rushtons ballet "Ud i det Blå" har Den Kongelige Ballets elevskole sikret sig et usædvanligt charmerende prindslag. Til trods for projekternes forskellige udgangspunkt har de en altoverskyggende fællesnævner: Det er børn, der danser for børn.

»Børnene er de bedste ambassadører for sig selv,« fortæller Susanne Frede-

riksen, kunstnerisk leder af Dansescenens væksthushar juniorensemble:

»Børnene blandt publikum ser børnene på scenen lave noget, som de næsten selv kan. Det skaber gode rollemodeller.«

Og at forbilledet er børn, der selv kan skabe og som kan bruge sin krop til at for-

tælle en historie i fællesskab med andre børn, er både Susanne Frederiksen, Pia Jette Hansen og Tim Rushton enige om:

»For mig har det først og fremmest været en pædagogisk proces, der havde til formål at få den bagerste i klassen ud af busken. At det er lykkedes, kan man blandt andet konstatere ved at ikke et eneste af de 150 medvirkende børn, har meldt fra undervejs i forløbet,« siger Pia Jette Hansen, der med forestillingen "Den lille butik" også ønskede at fjerne de æstetiserende og fremmedgørende lag fra dansen.

»Hvad er urkraften, hvor kommer dansen fra? Det er både noget med at gå rundt om juletræet og stammedans.«

Enkelt udtryk

På Den Kongelige Ballet, med dens grundtræning af klassisk ballet, blev opgaven selvfølgelig defineret meget anderledes. Men ligesom andre koreografer, der pludseligt bliver mødt med de krav, som en gruppe børn stiller, måtte Tim Rushton overveje hvert skridt, før han gik igang

med "Ud i det Blå".

»Hovedproblemet for mig som 35-årig koreograf er, at jeg ikke aner, hvordan børn i dag tænker. Så jeg måtte bruge lang tid med at sidde på gulvet og snakke og se, hvad de havde i deres skoletasker. Jeg skulle være meget pædagogisk for at få børnene til at yde noget, og som koreograf skulle jeg arbejde meget på at finde hen til essensen i det, jeg ville. I dans for et voksent publikum kan man bruge mange flere værktøjer og lag. Dans for børn skal være meget mere enkel og direkte i udtrykket,« siger Tim Rushton.

Også Lisbeth Klixbüll, kunstnerisk leder i Åben Dans Productions mener, at det netop er graden af abstraktion, der skiller koreografi for voksne og børn:

»Forestillinger for børn skal være meget stramme, og der skal tænkes mere over, hvad der virker og hvad der ikke virker. Samtidig skal det koreografiske udtryk give danseren mulighed for at henvende sig direkte til publikum.«

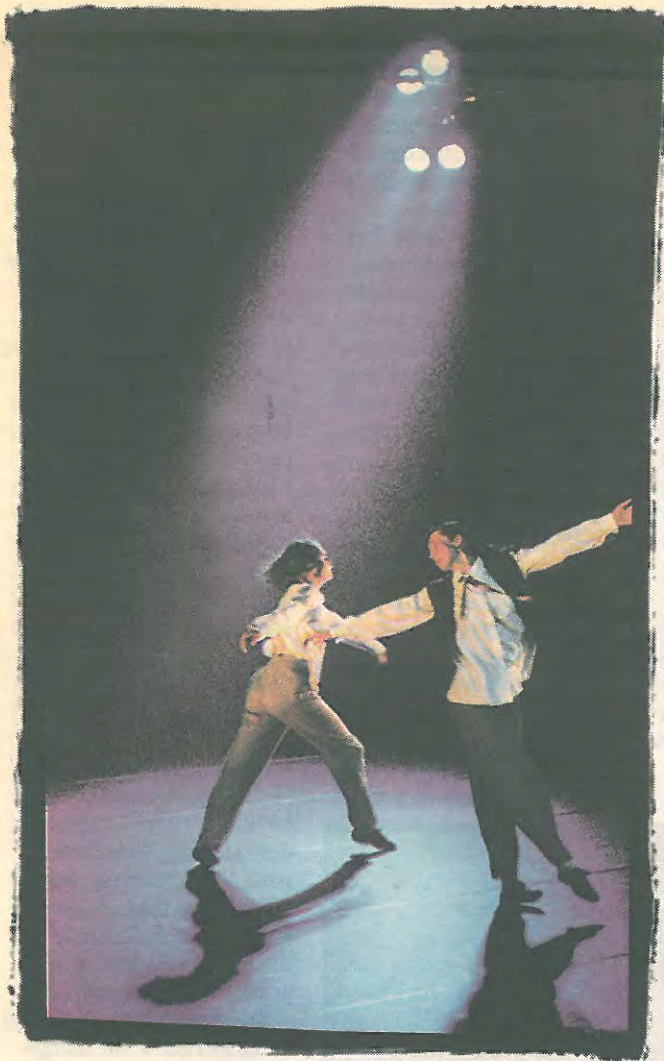
»Tidligere havde vi lecture demonstrations og danseteatersport, som vi opførte for

et publikum ned til 12 år. Man kan faktisk sige, at vi har valgt dans for børn fra, fordi vi forstår vigtigheden af det,« siger Lisbeth Klixbüll, der udover de svære krav om direkte forståelighed også giver den forholdsvis lave gennemsnitssalder hos miljøets dansere som grund for det generelle fravalg af dans for børn.

Specielt som ung kunstner ser man mere prestige i at optræde i såkaldt rigtige forestillinger for et voksent publikum.

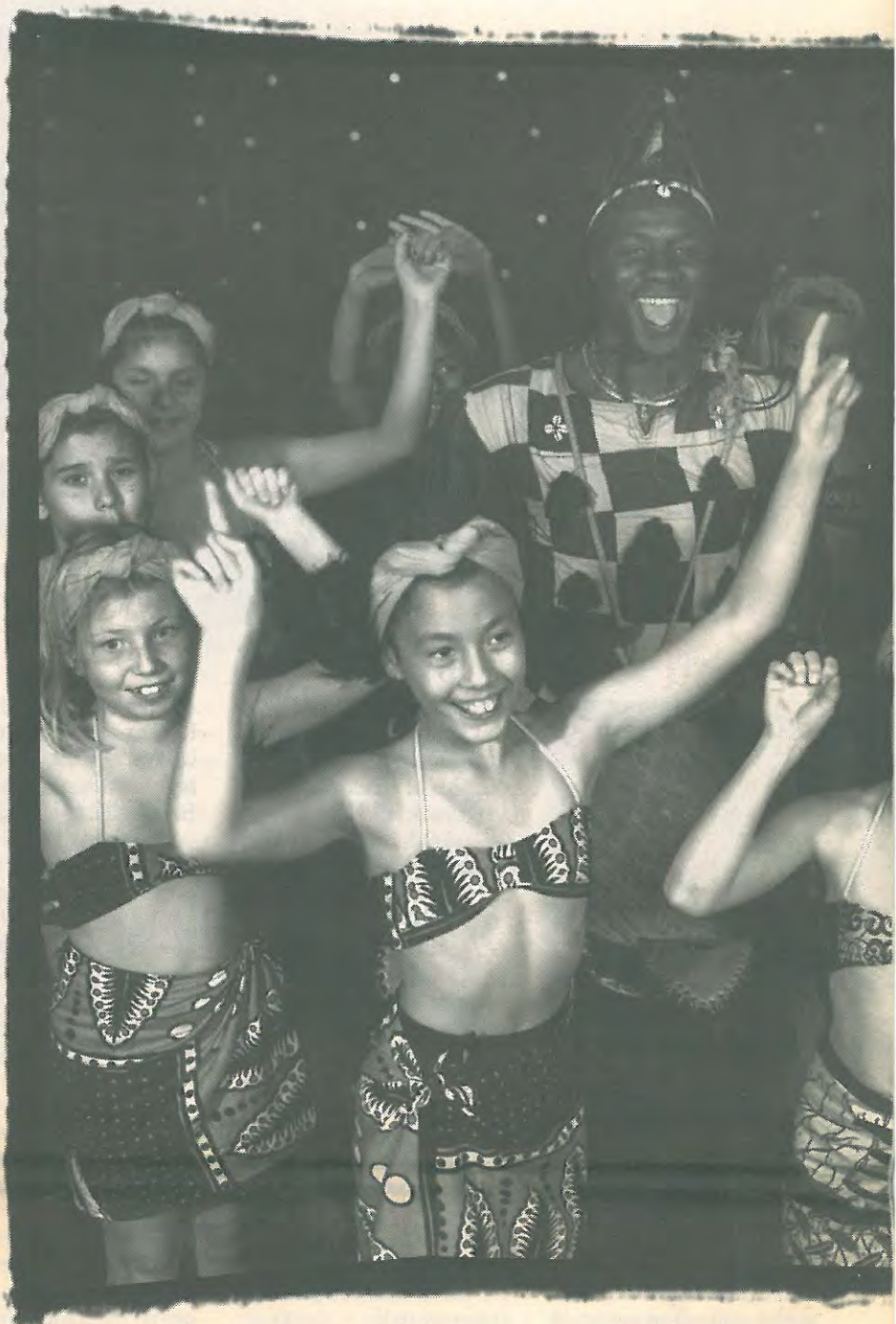
Samme indstilling finder man hos den store flok af unge koreografer, der er meget søgende i forhold til dansen som kunstform:

»Måske tror de ikke, at børn kan opfatte dans. Derfor kunne det være en idé at oprette et projekt, måske på Dansescenen,

I oktober måned opførte 10 meget dygtige børn fra Ekaterinburg Contemporary Dance School den russiske koreograf Sasha Pepeleyaevs "Violators of disorders".

Foto: Les Kaner

Den lille butik: I efterårsferien havde skuespilleren Pia Jette Hansen samlet 150 børn i alle aldre for at lave forestillingen "Den Lille Butik". Her var det pædagogiske i højsædet, og projektets fornemste idé var, at ingen børn måtte tabes på gulvet. Det blev de heller ikke. Foto: Helle Thomsen

giver dem et kick, når de bliver tvunget til at gøre dansen mere direkte forståelig,« siger hun.

Klar dramaturgisk opbygning

Også det aspekt af dansen kan Marie Brolin Tani, der med udgangspunkt i Århus har skabt danse for og med børn siden 1993, hvor hun ønskede at inddrage unge aktører i sin iscenesættelse af Dostojevskijs "Idioten".

»Gennem undervisningen på min danseskole vidste jeg, at jeg havde nogle talenter at vælge mellem. Der kom 80 børn til optagelsesprøve, vi valgte 18.«

Disse børn blev grundstammen i MBT Juniorensemble, som hun dannede i 1995, med åbningsforestillingen "Nattergalen". Senere kom Marie Brolins version af Oliver Twist, "Oliver", og i efteråret har det unge ensemble haft premiere på "Alice" bygget over "Alice i Eventyrland".

»Det var interessant at registrere, at "Nattergalen" med dets fine kinesisk inspirerede æstetiske univers ikke appellerede lige så meget til børnene blandt publikum som den menneskelige historie i "Oliver",« fortæller Marie Brolin Tani, der mener, at der i udgangspunktet gælder samme økonomiske og håndværksmæssige præmisser for dans for voksne og børn. Forskellen

er, at historien skal fortælles med en endnu klarere dramaturgisk opbygning, når man henvender sig til børn. Og så er det grundlæggende forhold mellem danseren og koreografen også et andet:

»Med børn skal jeg i endnu større grad end ellers tage udgangspunkt i den enkelte dansers styrke. Og så skal jeg skrælle alle de unødvendige ting væk. Måske er det unødvendigt, at danseren snurrer tre gange rundt om sig selv. Måske kan man fortælle det samme ved, at han står på hænder,« siger hun.

Så på trods af det ringe antal "rigtige" og refusionsberettigede danseforestillinger for børn giver det stadig mening at tale om dans og børn. Og hvis man ydermere tager de pædagogiske briller på, så kan man se, at dansen efterhånden har gravet sig længere og længere ind i det danske uddannelsessystem - foreløbigt dog kun som projekter.

Tværfaglig læringsstrategi

På Rådmandsgades Skole undersøges der på andet år, hvordan dansen kan sættes på skemaet som ligeværdigt skolefag. Og gennem en bevilling fra Københavns Kommunes har både elever og lærere fra en række københavnske skoler modtaget danseundervisning af

koreograferne Cher Geurtze og Sheila de Val.

Om der er politisk vilje til at give projektet permanent basis er stadig meget uvist - hvilket må undre; specielt hvis man ser dansen i lyset af de nye krav til folkeskolen, hvor kunstformen er en oplagt medspiller i fremtidens undervisningssystem, der råber på tværfaglige erfaringer og praksis.

Det er umuligt at lære at danse og forøvrigt også at spille teater uden at involvere sine fysiske, sociale, følelsesmæssige og traditionelt kognitive kompetencer. Det har koreograferne og danserne hele tiden vidst.

Og det ved den store af flok af nye pædagoger, som blandt andet Skolen for Moderne Dans og Dans i Dialog er ved at uddanne. Ved at sætte dans ind på linje med de andre fag i fagpakken får man en tværfaglig læringsstrategi med i købet - og den kan direkte overføres til de andre fag. Så det kan stadig undre, at politikere og specielt Undervisningsministeriet er så langmodige med at få skabt rammer for dansen i den institutionaliserede danske barndom.

For dansen og barnet hører sammen.

Noter

Harlekin jubilerer

Volker Quandt, den utrættelige promovator af dansk dramatik i Tyskland, kan se frem til et fornemt jubilæum. Hans Harlekin Theaterverlag, der har eksisteret i fem år, kan præstere premiere nummer 50 på et dansk børneteaterstykke i det tysksprogede område, når Anders Rambergs "Så sig da noget" får premiere på Landestheater i Tübingen til februar i år 2000.

Volker Quandt, der huserede i dansk børneteater for en snes år siden, sørger selv for oversættelserne af de danske perler. Og "topscorerlisten" ser således ud: Michael Ramløse med ni (forskellige) produktioner; Kim F. Aakeson med ni produktioner (heraf står "Miraklernes Tid" for de otte); Peter Seligmann med syv; Hanne Trolle og Jakob Mendel hver med seks produktioner.

Kontrakten på produktion nummer 51 ER i øvrigt skrevet. Det er Claus Senderovits' "Tigertango" (samarbejdsprojekt mellem Corona Danseteater og Det Lille Turneteater), der kommer op i Østrig i efteråret 1999.

Og så skal det da også med, at Volker Quandts japanske hustru, Shoko Quandt-Kadoya, er blevet færdig med den japanske oversættelse af Michael Ramløses mini-opera, "Ved siden af".

Dansescenens juniorkompagni

Næste år vil et nyt danse-initiativ se dagens lys, når Dansescenens juniorkompagni for moderne dans oprettes.

Den 21. november var der således optagelsesprøve for håbefulde unge dansere mellem 13 og 18 år. Der kræves ingen særlig dansebaggrund i moderne dans, men til gengæld energien og lysten til at arbejde professionelt med dans.

Københavns kommune og Kulturministeriet støtter økonomisk projekt juniorkompagni, hvor danserne bliver undervist af professionelle koreografer - herunder Dansescenens faste koreograf, Tim Rushton. Det kunstneriske ansvar er lagt på den 40-årige Susanne Frederiksen skuldre. Hun er selv uddannet koreograf, underviser i moderne dans på bl.a. Statens Teaterskole og har tidligere været kunstnerisk leder af Danseensemblet Kompagni.

Tromsø venter forude

Forberedelserne til International ASSITEJ's kommende verdenskongres i Tromsø i det nordlige Norge til næste sommer er i fuld gang trods organisatoriske problemer omkring generalsekretærposten og lurende økonomiske problemer omkring kongres-afviklingen.

Ved kongressen for denne internationale samarbejdsorganisation for professionelt børneteater skal der vælges ny præsident efter den afgående australier Michael FitzGerald og ny generalsekretær efter at østrigeren Uli Plichta måtte træde tilbage (se bl.a. BTA 105).

De nordiske ASSITEJ-centre har besluttet at pege på Harold Oaks (USA) som ny præsident og Niclas Malmcrona (Sverige) som ny generalsekretær. Sidstnævnte er p.t. konstitueret på posten. Desuden vil man bakke op om, at Helge Andersen (Norge) får endnu en periode i executivekomiteen og som vicepræsident.

Der forventes mindst et halvt hundrede danske teaterfolk til verdenskongres i midnatsolens land.

WWW

Dramatisk hjemmeside

Forfatteren og dramatikerne Kaj Nissen har fået sin egen kreative hjemmeside, hvor man bl.a. kan se hans værkoversigt, oversættelser, nyt fra skrivestedet og en gæstebog.

Det er gratis at hente Kaj Nissens tekster ned, men de må dog ikke bruges til at tjene penge på. Det er stadig reserveret den produktive forfatter selv.

Den 17. november kl. 12 var forfatterværkstedets netside i øvrigt besøgt af 196 personer.

Men se selv på: <http://www.kajnissen.dk>

der sætter alle de unge koreografer til at lave en børneforestilling,« siger Carina Raffel, der er én af vore mest benyttede moderne dansere både til børne- og voksenforestillinger.

»Koreograferne vil nok finde ud af, at det faktisk

Den russiske koreograf Sasha Pepeleyaev om "Violators of disorders": - Prøveforløbet med børnene tvang mig til at gøre mig klart, hvad jeg ville og tænke over, hvordan jeg kunne forklare den dramatiske situation med meget enkle og hørbare ord. Det var jo mit ansvar. Det er ikke dårligt at forsøge at finde de enkle løsninger. På den måde påvirkede processen med børnene mit arbejde med mit eget kompagni i Moskva, fortæller Sasha Pepeleyaev. Foto: Les Kaner

Noter

Holm fortsætter

FAST, Foreningen Af Små Teatre, har afholdt sin årlige generalforsamling i såvel Odense som god ro og orden.

Alle opstillede blev valgt, således at FAST's forretningsudvalg fik følgende sammensætning:

Mogens Holm (formand, Taastrup Teater), Niels Andersen (Svalegangen), Lisbeth Sjölin (Husets Teater), Annelise Larsen (Den Blå Hest), Peter Bensted (Terra Nova) og Søren Kjems (Odin).

Mogens Holm, der bl.a. sidder i Teaterrådets Kontaktudvalg, beklagede, at Teaterrådet stadig har tendens til at holde kortene tæt ind til kroppen og være uvillige til dialog.

Hvilket dog ikke forhindrer ham i at sidde i en nydannet lobby-gruppe sammen med teaterrådsformand Litten Hansen.

Gruppen, der skal søge at råbe politikere m.fl. op, har bl.a. Børneteatersammenslutningens nyvalgte formand Jan Torp, Skuespillerforbundets formand Henrik Petersen, Det Kgl. Teaters chef Michael Christiansen, fhv. teaterrådsformand Bjørn Lense-Møller m.fl.

Tove Bornhøft og Dirck Backer i Teatro Rio Roses "Haiku", der deltager i den 7. mini-teaterfestival i Vordingborg. Foto: Anne Marie Sørensen

Mini-festival for 7. gang

Den energiske teaterarrangør fra det sydsjællandske, Klaus Berg, er klar med den syvende mini-teaterfestival i Videnscentret i Vordingborg lørdag den 30. og søndag den 31. januar.

Det er en intim festival for de små, rejsende teatres forestillinger, afviklet i små spillerum med plads til ca. 50 tilskuere.

Deltagerne i mini-teaterfestival 99 er: Teatro Rio Rose med "Haiku", Vandrefalken med "Drømmemanden", Replikken med "Dilemma", Kimbri med Sælkvinden", Jakob Mendels Teater med "...plejer er en by i Rusland" og Teatre Mediane med "Mathildas Vals". Desuden deltager Figurenteater Humunkulus fra Berlin.

Tilrejsende og overnattende publikummer kan med fordel bruge det nybyggede Vordingborg Vandrehjem i umiddelbar nærhed af Videnscentret, der ligger Præstegårdsvej 9, 4760 Vordingborg. Information på tlf. 55 36 08 00 - det færdige program kan også ses på internet-adressen: <http://www.videnscentret.dk/miniteater.htm>

Internationalt kraftcenter for animationsteater

Marionetternes mesterlære

Den nordfranske by Charleville-Mézières er et traditionsrigt hjemsted for animationsteater, og her findes også en uddannelsesinstitution, der udklækker professionelle marionettister

Af Ida Hamre

I Frankrig har kunstarten animationsteater en anden status end her i landet. F.eks. står kulturministeriet i Paris bag en teatervidenskabelig uddannelse i denne teaterform. Uddannelsesstedet kaldes i daglig tale ESNAM, hvilket står for intet mindre end Ecole Supérieure Nationale des Arts de la Marionnette (for i Frankrig siger de marionetteater), men skolen er ikke desto mindre international både m.h.t. studerende og lærere.

ESNAM blev oprettet i 1989 i forbindelse med et allerede eksisterende, statsstøttet institut for marionetteater. Institutet har teatersal, bibliotek, mediatek og kontorer og er for få år siden udvidet med en residens for forskere og kunstnere.

I instituttets bygninger findes sekretariatet for UNIMA, den internationale teaterorganisation Union International de la Marionnet. Organisationen, som er særdeles vital, blev grundlagt i 1929 i Prag og er således verdens ældste internationale teaterforening. Dens overordnede mål er at bidrage til fred og mellemfolkelig forståelse gennem kunstarten og de møder - på tværs af grænser - som den giver anledning til. UNIMA har i dag 92 medlemslande og blev i 1959 optaget som medlem af UNESCO.

Et kraftcenter

Det hele ligger i den middelstore nordfranske by Charleville-Mézières, midt i dens velbevarede bykerne, bygget i 16-1700-tallet af velhavende borgere.

I Charleville-Mézières, som instituttet og ESNAM gennem årene har sat deres præg på, kender befolkningen til animationsteater, bl.a. fordi den verdensfestival, der hvert andet år folder sig ud, suger så mange udenlandske kunstnere, forskere og andre gæster til sig, at byen er lige ved at sprænges. Der er proppet med folk og forestillinger - inde og ude, og der arrangeres seminarer, udstillinger, eksperimenterende projekter m.m. Også det kommercielle aspekt bliver synligt, naturligvis. Men håbet er, at skolen, dens visioner og dens mange højt kvalificerede undervisere vil kunne holde kunstne på rette spor.

Et kig inden for på marionettisternes Ecole Supérieure Nationale des Arts de la Marionnette. Foto: Christophe Loiseau

lingsarbejde. En kultur er bygget op.

Alt i alt kan man godt kalde byen et kraftcenter for

animationsteater.

Skolen og studierne

ESNAM uddanner professionelle marionettister i et tre-årigt studium. Skolen har ikke "overlappende" undervisningshold. Når de nuværende 3. års studerende forhåbentlig tager deres afsluttende eksamen til sommer, "tømmes" den. Der er deadline for ansøgning om optagelse januar 1999.

Det er svært at blive optaget, og for de, der vælges ud i første omgang, følger en længere optagelsespro-

cedure med praktiske prøver. Når første skoleår for det næste hold studerende begynder 1. oktober 99, vil det være femte gang et hold starter.

Skolens undervisningsdiscipliner eller såkaldte program rummer et bredt spekter af elementer (se boks). Sideløbende med studieenhederne gives basisuddannelser inden for: stemme- og sprogbrug, kropsbevægelse, leg, sang og undervisning i ét musikinstrument.

Desuden er det et gennemgående træk, at originale kunstnere inviteres for at give de studerende en indføring i andre af samtidens kunstarter - specielt teaterkunsten. Det tredje studieår omfatter desuden kurser i scenens teknologi, teaterledelse, -drift og -administration.

Om at blive marionettist

Cyril Bourgois er 3. års studerende på skolen for animationsteater og måtte naturligvis spørges om, hvordan han fik den ide at uddanne sig som marionettist.

»Ved universitetet i Bruxelles var jeg i gang med studier i litteratur og teatervidenskab, da jeg fik brug for at tage et job for at tjene lidt. Jeg fik så en midlertidig ansættelse ved

det gamle "TOONE-marionetteater" (- et kendt, traditionelt marionetteater, som gennem generationer drives af familien Toone på et loft i Bruxelles bykerne, I.H.). Imens jeg arbejdede her blev jeg dybt optaget af teaterformen. Det der slog mig var, at kunstarten er så rig på udtryk, og så syntesepræget. Temmelig spontant ansøgte jeg så om optagelse her ved den internationale skole i Charleville-Mézières - og blev optaget. Og alt imens afsluttede jeg så i øvrigt mine studier i teatervidenskab ved universitetet.

Det virker som om animationsteatret er inde i en blomstrende og eksperimenterende tid.

»Teater er jo levende. Hvad der ser ud som en opblomstring går måske snarere på, at man i dag eksperimenterer så voldsomt med at integrere kunstarter.

Måske er folk også blevet meget trætte af det psykologiserende teater. Marionetteatret er meget tæt på det arketypiske plan, der før går cirkulationen mellem spilleren, tilskueren og spillets indhold lynhurtigt. For syntesen er direkte, sker i øjeblikket. Der er ikke en hel masse psykologiseren i det.

Selv er jeg specielt optaget af handskefiguren og dens måde at kommunikere

på. Oprindelig - altså før de traditionelle grundfigurer (jvnf. Guignol, Mester Jakel, Kasper . . I.H.) blev udvandede eller moraliserende, og det gælder specielt den engelske Punch-figur - kommunikerede de en voldsom protest over for en hver autoritet. Denne protest virkede stærkt, og når budskabet kunne formidles så hurtigt og direkte var det i kraft af selve strukturen i spillet med handskefiguren. Det ligger så at sige i formen, at det "går lige ind" hos modtageren; men disse traditionelle typer, som senere er blevet ufarlige og moraliserende, burde nu afløses af en ny socialt engageret og samfundskritisk figur - en helt ny "Punch"-figur. Sådan én ville jeg gerne bygge op. Det interesserer mig enormt. At skabe en ny og aktuel "bouffon" - det er der brug for i dag.

For lidt teori

Hvad forestiller du dig helt konkret du vil gøre, når du har afsluttet din uddannelse?

»Lige nu er jeg meget optaget af den form for mesterlære, som man også i vid udstrækning praktiserer her på

skolen - altså at vi lærer af at arbejde sammen med en masse forskellige store kunstnere. Det vil jeg om muligt gerne blive ved med et stykke tid bagefter. Og så vil jeg jo nok prøve at skabe mit eget.

De flestesyd- og østeuropæiske lande har jo tradition for uddannelse af professionelle marionettister. I Skandinavien er forskellige typer af skoler og uddannelser opstået senere eller de er så småt ved det, i disse år. Er der ting, som du synes vi kan lære af erfaringerne fra ESNAM?

»Jeg kan fremhæve betydningen af den projektorienterede arbejdsform. Sådan foregår en stor del af det, vi arbejder med.

Disciplinen - både den fælles og den, der går på en selv vil jeg også nævne - og så det med ansvaret. Det at der kræves så stor ansvarlighed, når vi arbejder, giver utrolig meget. Det at vi hele tiden konfronteres med hinanden er i sig selv noget meget dynamisk. Der hvor det sker skabes stor kollektiv energi.

Hvad synes du f.eks. om undervisningsplanen?

»Planen og rækkefølgen er stort set helt fin. Hvad selve indholdet angår kunne vi godt ønske os endnu mere regulær skuespiller-

træning. Vi har heller ikke nok teori; og som led i den teoretiske undervisning vi dog har, burde vi - ikke mindst fordi det er en universitetsuddannelse - konfronteres med flere vidt forskellige synspunkter på stoffet i stedet for bare at få gennemgået stoffet.

Er eder lementer i din professionelle uddannelse, som i princip også burde indgå i uddannelsen af lærere - altså af folk, som ikke skal leve af at spille, men af at undervise i skoler og andre institutioner?

»Det med at uddanne skolelærere og andre mener jeg egentlig ikke rigtig kan lade sig gøre. Hvordan skulle de folk kunne overkomme at uddanne sig til at undervise i marionetteater, når de også skal uddanne sig til at undervise i så meget andet?

Beskæftiger man sig med pædagogiske temaer i uddannelsen?

»Nej, det har vi intet af i vores uddannelse på ESNAM, og det er en fejl, ikke mindst i betragtning af, at mange af os sandsynligvis vil få undervisningsarbejde af en eller anden art ind i mellem.

I det nordlige Europa ser det ud til, at man har lidt svært ved at blive enige om et navn til kunstarten. Her bruges jo både figur-,

dukke, objekt- og animationsteater som betegnelse. Har man også en terminologi-debat i dit land? »Nej, det synes jeg ikke optager os så meget her. I Frankrig har vi jo også vores særlige begreb, marionet. Hvad der står meget til debat i disse år herer de to grundlæggende forskellige holdninger bag måden at gribe en forestilling an på. Den ene handler om at bruge løs af hele skuespillerteatrets register sammen med marionetten og eksperimentere kraftigt med de muligheder; og den anden grundholdning går på at udnytte og forny det traditionelle håndværk og marionet-spil, som er baseret på et klassisk marionetteater med ganske få spillere. De to orienteringer er jo principielt lige gode, men dybt forskellige i deres udtryk.

Ida Hamre er videnskabelig medarbejder ved Danmarks Lærerhøjskole og bl.a. forfatter til kæmpeværket "Marionet og Menneske" (Forlaget DRAMA). Hun besøgte Charleville-Mézières for femte gang i eftersommeren - på et forskningsophold af et par ugers varighed

- som taleteater ikke kan.

Lyder det fra Odsherred Teaterskole, der fra 12.-21. februar 1999 afvikler et intensivt kursus med max. 12 deltagere under ledelse af dr. phil. Konstanza Kavrakova-Lorenz fra Hochschule für Schauspielkunst "Ernst Buch" i Berlin.

Deltagerne forventes at være professionelle dukkespillere og skuespillere i børne- og ungdomsteatret, der skal arbejde med at omsætte en given tekst til dukketeater, ligesom den indholdsmæssige og kunstneriske side af teaterformen belyses.

Yderligere information: Odsherred Teaterskole tlf. 59 93 23 11.

Dukkemagergrunduddannelsen

Nu foreligger rapporten for det første hold fra Dukkemagergrunduddannelsen (DMU), der blev gennemført fra efteråret 1996 til foråret 1998 under ledelse af Hans Hartvich-Madsen og med fysisk basis på Thy Teater i Hanstholm.

Den 25-sider store rapport fortæller om dukkemagergrunduddannelsens historie og økonomiske grundlag, målsætning, teoretiske baggrund og indhold, ligesom alle kurser, basisfag og projekter beskrives.

DMU blev i sin tid etableret som et led i den særlige indsats for arbejdsløse unge mellem 18-25 og gennemført som underafdeling af Erhvervsforskolen i Hanstholm, men har i øvrigt fra starten kørt som et professionelt uddannelsesforløb for kunstarten dukketeater med en samlet skemalagt undervisningstid for de 18 måneder på ca. 1700 timer.

Afslutningsopgaver, udstillinger og etuder (mindre forestillinger) for 2. hold kan i øvrigt ses i Hanstholm i weekenden 6.-7. marts 1999.

Yderligere information: Thy Teater, tlf. 97 96 01 00

Magic of Puppets

Den internationale dukke- og masketeaterfestival (omtalt i BTA 106) blev afviklet efter alle (animations)kunstens regler fem dage i november.

Festivalen var arrangeret af Høje Taastrup Kommunes Biblioteker i samarbejde med Taastrup Teater, og foruden de mange forestillinger fra ind- og udland var der arrangeret foredrag - Poul Arne Kring, der er "far" til mågerne Kaj og Bøje, fortalte om dukkefremstilling - og udstillinger. Her kunne man se Dan Voigt Lønholdts dukker - brugt til mange af Riddersalens forestillinger - samt Birgitte Krag Hansens skulpturelle figurer og scenografier i filt.

Fra 13.-17. november blev der afviklet 17 forestillinger af ni forskellige teatre fra fem forskellige europæiske lande.

England gider de ikke vente længere. Arts Council har sat en Action Plan i værk, der skal give den flerkulturelle realitet i samfundet mere gennemslagskraft i det engelske kulturliv. Men sådan en plan kunne Danmark også godt bruge, mener Peter Bensted fra Terra Nova

Af Randi K. Pedersen

I 1997 var det tiden for eftertanke. For overvejer ser over, hvad man egentlig går og gør med de ressourcer, man har som udlænding og del af et kulturelt mindretal i Danmark. I dag véd den herboende englænder og leder af Teater- og Kulturinstitutionen Terra Nova Peter Bensted godt, hvad han synes, der skal ske.

Vi skal have en Action Plan. En dansk udgave af et gedigent, engelsk stykke værktøj, som ikke skal forveksles med en af de sæd-

vanlige, trendy handlingsplaner. Men, som er en bemærkelsesværdig målrettet arbejdsplan for udvikling af et kunst- og kulturliv, der afspejler den flerkulturelle realitet i nutidens Vest-

europa.

"De har været igennem en hård proces i England for at nå så langt. Den flerkulturelle samfundsudvikling, hvor vi også i Danmark møder hele verden, når vi

tager en bus, vil uundgåeligt komme til at afspejle sig på scenen. Men det vil tage meget lang tid, hvis vi ikke skubber på."

Desuden drejer det sig om, hvorvidt udviklingen skal opleves som en fjendtlig eller som en god konfrontation. Det sidste, tror han, kan teatret være med til at skabe.

Kulturel fusion

Spørgsmålet er så, hvem "vi" er. Hvem, der herhjemme skal tage initiativet til at udarbejde en Action Plan, og hvordan den skal opnå politisk opbakning dvs. økonomisk råderum til at føre planen ud i livet.

Peter Bensted påpeger, at den nye Udviklingsfond under Kulturministeriet faktisk har flerkulturelt og tværfagligt kunstnerisk arbejde på deres program. Ligesom fonden godt selv må søsætte nye initiativer. Udviklingsfonden vil, så vidt han har forstået, invitere til møde om disse ting.

"Men de skal jo støtte kulturprojekter, ikke udarbejde et dokument som Action Plan."

I England har udgangspunktet været, at man ikke længere befinder sig på et stade med venlig kulturudveksling. Der er tværtimod tale om en egentlig kulturel fusion, fordi en ny generation med fremmed etnisk baggrund både er født og opvokset her i Nordeuropa.

"Det er som en ny bølge indenfor teatret, som jeg også kender fra vores samarbejdspartner Victoria Teatret i Belgien. Et børne- og ungdomsteater, som i de sidste 4 - 5 år har lagt deres arbejde om, så de laver flere og mindre, flerkulturelle teaterprojekter målrettet

bestemte grupper."

Hos Terra Nova i Vesterbro Kulturhus bruger man bl. a. Victoria Teatret som model, hvilket vil sige, at man spreder sig over flere felter.

Interessant dokument

Performance-gruppen Borderland, der ikke laver performance-art, men kulturelt grænseoverskridende projekter og Unge Terra Nova, som repræsenterer knapt en halv snes nationaliteter, er blot en del af aktiviteterne.

I foråret 1999 præsenterer Borderland en forestilling over temaer fra Shakespeares skuespil "Stormen". Resultatet af en proces med 4 workshops, hvor man vil afdække nutidsteatrets rolle, potentiale og relation til det flerkulturelle samfund - lokalt og globalt. Samtidig med, at der er gang i det fortsatte arbejde med alene eller i samarbejde med andre at organisere festivaler, seminarer, debatfora og lignende. Men altså også med at få en dansk pendant til den engelske Action Plan sat i værk. Peter Bensteds kendskab til og optagethed af planen stammer fra hans deltagelse i en række europæiske konferencer, teaterfestivaler og møder i løbet af foråret 1998. Her var det mest brændende emne kunst og kunstnerens rolle og arbejde i vores flerkulturelle verden.

Blandt de mange rapporter og skrivelser syntes han, at det mest interessante dokument var "The Cultural Diversity Action Plan", som er udgivet af det engelske Art Council.

Om det er de udøvende

Peter Bensted, leder af Terra Nova arbejder på at få en dansk udgave af det engelske Teaterråds flerkulturelle Action Plan

teatermedlemmer af Arts Council, der svarer til Teaterrådet, eller kulturministerielle embedsmænd inspireret af teaterfolkene, som har taget initiativ til Action Plan, ved Peter Bensted til gengæld ikke.

Formanden er inder

Det er også svært at vurdere, hvor langt man er kommet med at føre planen ud i livet.

Den blev lagt frem i marts 1998 og skulle være igangsat på nuværende tidspunkt. Eftersom det særlige ved den engelske plan netop er, at det drejer sig om helt konkrete tiltag og ikke blot en ønskeliste. Men, ifølge Peter Bensted er der "som det næsten altid sker" gået politik i sagen.

"Så man skal nok være glad, hvis blot halvdelen af planen bliver til noget".

Det kræver nemlig politisk vilje til at opprioritere området økonomisk at gennemføre det såkaldte ARTI program. Et nøgleord i Action Plan som står for: Adgang, ressourcer, træning og infrastruktur. Uoverkommelige forhindringer for mange danskere af anden etnisk herkomst, hvorimod unge, der kommer hertil fra Østeuropa, tilsyneladende ikke har samme problemer.

"Hvis en dansk Action Plan skal sættes på skinner, kræver det, at nogle udøvende kunstnere sammen med andre sætter det i værk. Der bør nedsættes en komité, hvor der ikke skal sidde en hel række danskere. Det skal være mennesker og gerne unge med flerkulturel baggrund, som skal sparke døren ind og sørge for at få etableret de nødvendige udviklingsmuligheder."

Ligesom i England, hvor formanden for Arts Councils flerkulturelle komité, der har udarbejdet Cultural Diversity Action Plan, Gerard Lemos er inder.

Politiske alliancer

Peter Bensted er dog klar over nødvendigheden af politiske alliancepartnere. Han citerer Jude Kelly, gruppeteater-pionér, nuværende leder af West Yorkshire Playhouse og sandsynligvis kommende chef for The National Theatre i London, som siger: "Kultur er ikke en pind værd, hvis der ikke er politisk opbakning".

Før man nedsætter flere, gratis arbejdende komitéer, må man derfor have politikerne i tale. Det er et styk-

Hit med en plan

Cha Cha Cha for alle fra 3. kl. og op
En Crazykomisk dance macabre

7. - 31 januar

"Fantasifuld, mimisk
skøn og uimodståeligt
charmerende"
Berl.

Cha Cha Cha

Billetter:
35 36 65 69
og via
BilletNet

COMEDIEVOGNEN'S
BROSCENE

Comedievognens Broscene, Griffenfeldsgade 7A, 2200 N

ke kulturpolitisk arbejde, som skal gøres for at få en Action Plan. For én ting er "velgørenhedsspenge" til de mest nødvendige projekter. Noget andet at åbne op for - som noget ganske naturligt - plads og lige adgang for alle på den kulturelle udviklingsfront.

"Hvis ikke vi skubber på, vil der stadig være nogle, som forbliver udstødte, fordi de ikke kender de rigtige kanaler. Det har faktisk taget mig mange år at lære det danske system at kende."

Derfor kunne det være en mulighed som en del af en dansk Action Plan at få en vejleder til udelukkende at tage sig af kunstnere af anden etnisk herkomst, end dansk. Først og fremmest ved at guide dem rundt i junglen af ansøgninger til kunstuddannelserne, Statens Teaterråd, Musikråd og Kunstfond, tips- og lottomidler og EU's penge kasser.

Noget, Peter Bensted kender til, fordi han er valgt til bestyrelsen for et EU-støttet netværk af kulturorganisationer, Forum of European Culture Unions, med over 100.000 medlemmer.

Skandinavisk model

I England har Action Plan medført, at det nu - uanset størrelse - er pålagt teatrene at føre en flerkulturel linje både på og bag scenen og i administrationen.

"Men, det er altså ikke gjort med at ansætte en sekretær med en parkistansk baggrund. Følger man ikke planens retningslinjer, kan man få beskåret sin offentlige støtte betragteligt, selvom der ikke decideret er lovgivet om det".

Peter Bensted oplyser, at der også er sket fremskridt på området i de andre skandinaviske lande. I Sverige har man en flerkulturel afdeling under Riksteatern, og i Norge har de fået en åben scene, der fungerer som en flerkulturel afdeling under Det Norske Teater.

"Så, selvom de ikke ligefrem har en Action Plan som den engelske, men en meget mere snæver skandinavisk model, er det dog mere end i Danmark, hvor man intet har gjort i den retning".

Det drejer sig om at analysere, hvor Danmark som kultursamfund befinder sig på nuværende tidspunkt. For ad den vej at se, hvor man skal sætte ind med en dansk udgave af ARTI.

Målet er selvfølgelig ikke at fjerne al engelsk eller dansk dramatik fra repertoiret eller lave alting helt om, understreger Peter Bensted. Men, om at videreudvikle sig sammen på baggrund af de kulturressourcer, man hver især har.

Hotel Pro Forma
- en institution i dansk performance-teater

HOTEL PRO FORMA

BØGER

Ved Carsten Jensen

Hotel Pro Forma

Den flittige teaterskribent og lektor ved Aarhus Universitet, Erik Exe Christoffersen - som selvfølgelig også er bidragsyder ved Dramaturgis 25-års jubilæumsantologi (se nedenfor) har redigeret og skrevet bogen om Hotel Pro Forma, der er selve performance-teatret par excellence i Danmark.

Exe Christoffersen tager sig selv af performance-teatrets historie og traditioner - herunder en kløgtig gennemgang af Hotel Pro Formas sceniske arrangementer. Ansa Lønstrup skriver om det lydlige og musikalske univers; Morten Kyndrup om tekstens rolle i teatrets særlige æstetik; og Ida Krøgholt om kunstpædagogikkens rolle - velvidende at Hotel Pro Formas skaber og leder, Kirsten Dehlholm, hader begrebet pædagogik.

Det er blevet en kompetent og indsigtfuld historiebog om teatret, der blev oprettet i 1985, men den er sine steder sproglig rimelig svær, hvis man også havde tænkt sig at få nogle af de mange såkaldt "almindelige" tilskuere, der har nydt Hotel Pro Formas forestillinger, i tale.

Hotel Pro Forma. Red. Erik Exe Christoffersen. 186 sider, rigt illustreret. Kr. 235. Forlaget Klim.

Profiler i et fag

I anledning af 25-års jubilæet for faget Dramaturgi ved Aarhus Universitet er udgivet en spændende og klog, i ordets bedste akademiske forstand, bog om teatrets mange facetter.

En række lærere og forskere ved Dramaturgi er bidragsyderne, og blandt disse finder vi naturligvis BTA-klummeskriver og teaterprofessor Jørn Langsted med hovedtendenser i jubilæumsperiodens teaterlovgivning og fhv. BTA-anmelder John Andreasen med "Janus Teatret", der består af en række sproglige commandorais. Blandt de øvrige har Torunn Kjelner

taget udgangspunkt i uroen omkring Statens Teaterskole i sin "om at skole skuespillere", mens Janne Risum gør sig "forestillinger om forestillinger".

"Teaterlegeringer". Red. Elin Andersen og Niels Lehmann. 216 sider, kr. 198. Aarhus Universitetsforlag.

Tilværelsens rollespil

Med et grundigt praktisk og teoretisk fundament - forfatteren er cand. mag. og PhD i idehistorie og dramaturgi og har undervist på højskoler og universiteter i Danmark og Norge - sender Eddy Thomsen endnu en bog om dramapædagogik med indlagte øvelser på gaden.

"Virkelig på prøve" er sine steder meget ambitiøs omkring de beskrevne temaer og rollespil, hvor menneskerettigheder, tidssånd og filosofi kæmper for at komme til. Men for den kræse underviser og rollespilsdeltager med hang til en intellektuel overbygning er der meget at komme efter.

"Virkelighed på prøve - iscenesættelse og rollespil i ungdoms- og voksenpædagogik". Af Eddy Thomsen. 127 sider, kr. 198. DRAMA.

En lang næse

Lise fra Kjellerup har et hår på 130 centimeter, Alexander fra Vanløse har på en gibsmaske lavet en næse på 54 centimeter og 16 børn fra et fritidshjem i Maarslet har lavet en papirsguirlande på 1850 meter.

Disse oplysninger kan fås i 10-års udgaven af Børnernes Rekordbog, der også diventerer med et hav af andre skægge og ganske unyttige rekorder i børnehøjde, hvis primære formål er at underholde og måske sætte fantasien i sving til nye og anderledes rekorder, så rekordbogen også kan udkomme næste år.

"Børnernes Rekordbog 1998". Red. Mikael Brøgger. 115 sider, kr. 99.

NYE STYKKER

"Monologer for kvinder" og "Monologer for mænd"

Udvalgt og kommenteret af Alix Scavenius. *Hver bog 96 sider og kr. 148. DRAMA.* Klassiske og moderne monologer til brug ved undervisning på teaterskoler, ved auditions osv.

"Tre søstre". Af Anton Tjekhov. Oversat og kommenteret af Kjeld Bjørnager. 96 sider, kr. 98. DRAMA. Bjørnagers oversættelse har ligget til grund for sidste sæsons opsætninger på Odense Teater og RialtoTeatret.

"Himmelflugt". Af Finn Methling. 60 sider, kr. 118. DRAMA. Et bestilt stykke i anledning af Dansk Amatør

Teater Samvirkes 50-års jubilæum. Stykket havde premiere samtidig på 14 amatørscener 14. november. Forestillingen skildrer et almindelig dansk pars moderne dannelsesrejse.

"Privat skifte". Af Anders Bodelsen. 72 sider, kr. 138. DRAMA. Om det aldrig sluttende forhold til forældre, her i ramme af to søstre igang med at ryddet boet efter deres forældre. *"Revytekster"*. Af Dan Schlosser. 60 sider, kr. 118. DRAMA. Et udvalg af revyforfatter Schlossers monologer, viser og sketches.

"Carmen". Af Hans Reinhold. 32 sider, kr. 68. DRAMA. Fri dramatisering efter Prosper Menimees

roman og George Bizets nok så bekendte opera af samme navn.

"Muhammad Ali svigter aldrig". Af Erling Jepsen. 80 sider, kr. 138. DRAMA. Et spil om et generationsopgør i en jysk familie under den berømte boksekamp ml. Ali og Joe Frazier i foråret 71.

"MiniMyre & MiniMorgenRøde". Af René Madсен. 32 sider, kr. 68 inkl. noder. Mini-musical i myre-højde om verdens genvordigheder.

"Vikingerne fra Vildnæs". Af Poul Larsen. 52 sider, kr. 88. Forlaget Føl-fod. Skuespil for 15-15 børn fra 4. klasse og op.

TIDSSKRIFTER

"Rampelyset", Dansk Amatør Teater Samvirkes landsblad, helliger nr. 241 til organisationens og bladets 50-års jubilæum med historiske tilbageblik og perspektiverende artikler. Tillykke med de 50!

Også *"Spektakel"*, Dansk Skuespillerforbunds tidsskrift, fejrer sig selv - nr. 8 markerer et år siden relanceringen, der har gjort et overmåde forudsigeligt medlemsblad til et levende diskussionsform. Tillykke med det også!

Det gedigne teatertidsskrift *Teater ET* fejrer med sit nr. 90 ikke sig selv, men markerer derimod Det Kgl. Teaters 250 år med en række kritiske og indsigtfulde artikler om jubilaren og dens tre kunstarter.

Kongen af Den Gyldne Flod

Familieforestilling (fra 6 år)

Spilleperiode:
17. - 28. februar 1999

Spilletidspunkter:
onsdag-torsdag-fredag kl. 18.30,
lørdag kl. 14 & 17,
søndag kl. 17

Billetbestilling: 38 87 87 10
(fra 9. februar 1999)
ell. BilletNet 38 88 70 22

Jytte Abildstrøms Teater
Riddersalen · Allégade 7-9 · 2000 Frederiksberg

Noter

Skuespilleren, Kvinden og Rockmusikeren i et af landets nyeste teatertiltag

AbstraX Teaterproduktion

Bo Stendell Larsen, skuespiller og instruktør m.m. med mangeårig tilknytning til Baggårdteatret, har søsat et nyt teaterprojekt, som med støtte fra Teaterrådet er i fuld gang med den første forestilling, "Telefonbogens Hemmelighed".

Larsen, der også har en finger med i en af de senere års store succeser, "Sonny" fra Andersen, Larsen & Ankerdal, har med det snedige navn sørget for, at teaterproduktionselskabet står forrest i Den Røde Brochure.

Han står også selv i front som stykkets enlige skuespiller - og i øvrigt som manuskriptforfatter - når "Telefonbogens Hemmelighed" om føje tid kan opleves på scenen. I denne tid øves der i et nedlagt frugtlager på Abilvej i Svendborg.

"Det hele går efter planen og er stille og roligt fantastisk. Hver gennemspilning er en forestilling. Som ved et stafeli, når man maler et abstrakt maleri, går vi aldrig fra det, uden at billedet er i balance, uden at det på sit eget plan er færdigt", som det lyrisk kommer fra Bo Larsen.

Udover Skuespilleren Larsen medvirker cellisten Soma Allpass som Kvinden; guitaristen Jorn Kent som Rockmusikeren og en mand som Den Sovende.

Sidstnævnte er svær at komme i kontakt med, men er sidst set på nettet under adressen <http://home11.inet.tele.dk/abstrax>

Prisværdigt seminar

Når disse linjer læses, vil Landsorganisationen Danmarks Teaterforeninger netop have afholdt sit årlige og forhåbentlig vellykkede teaterseminar - denne gang i Esbjerg og med temaet "Kvalitet gennem fornyelse?" - samt have uddelt de to årlige hædersbevisninger.

Årets Børneteatergruppe blev Teatret Møllen fra Haderslev, mens Årets Turneteaterforestilling blev århusianske Svalegangens Kaj Munk-forestilling "Vildt afsted over himmel & jord", der i øvrigt indgik i DT's Garantifond for sæson 97/98.

Ny generalsekretær for ToDin

Teater og Dans i Norden har fået ny organisatorisk leder, idet Helga Hjørvar fra Island er blevet afløst af Sverre Rødahl fra Norge.

Teater Refleksion - Arthur og englen

TURNEPERIODE I NÆSTE SÆSON

21. september - 26. november 1999

Bemærk: Aldersgruppe er ændret til
4 - 10 år!

Pris. 5.200 kr. incl. moms

Ved 2 forestillinger samme dag samme sted 8.700 kr. incl. moms
Forestillingen er refusionsberettiget!

Teater Refleksion

Sintrupvej 11a 8220 Brabrand Tlf.: 86 24 05 72
Fax: 86 24 05 93 E-mail: Refleksion@post7.tele.dk

BØRNETEATERavisen

Annoncer/Ny adresse

Teatercentrum i Danmark · Suomisvej 2,2 · 1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00 · Fax: 35 30 44 01 · e-mail: infoteatercentrum.dk
hjemmeside: www.teatercentrum.dk

Ny forestilling af den prisbelønnede børnebogsforfatter Thomas Tidholm

En forunderlig leg med livets roller

Rytme, poesi og humor i et klovneunivers

mellem de højere eksistentielle luftlag og det meget jordnære

På turné:

April og september, oktober '99

COMEDIEVOGNET

Repertoire Nyt

Comedievognen
Griffenfeldsgade 7A, 1. tv.
2200 København N
Tlf. 35 36 61 22 (ml. 10-15)

Tralala-la

En ny forestilling af den svenske prisbelønnede børnebogsforfatter Thoas Tidholm. "Tralala-la" blev første gang iscenesat på Unga Riks i Sverige for børnehaveklasse, 1., 2. og 3. klasse i 1997.

En variation over far-mor-barn-legen med eksistentielle undertoner: Hvem skal bestemme? Er legen forudbestemt? Eller kan

man påvirke den?

Poesi og humor i et klovneunivers, der bevæger sig mellem højere, eksistentielle luftlag og det meget jordnære. Et univers, der ligger i direkte forlængelse af universet i "Paradis i sandkassen".

Medvirkende: Eva Mannov, Marie Hvid Pærksen, Jesper Dræby og Per Spangsberg.

Instruktion: Maria Øller
Scenografi: Lena Hilbertsdatter
På turné: April og efterår 99

Yderligere informationer hos
Comedievognen - se Den Røde Brochure side 44

Gamle teatre på nye adresser:

Dansk Rakkerpak
Wesselsgade 6 1.tv.
2200 København N.
Tlf: 35 36 47 48
Fax: 35 35 65 28

Æventyroperaen
Hyacintvej 4
Halling
8543 Hornslet
Tlf/Fax: 86 99 86 10

Thorkild Demuth's Teater
Randerupvej 116
6780 Skærbæk
Tlf. 74 75 45 46

Jeg vil savne dig!

En forestilling om døden og savnet. Sanvet af den, som er væk eller bare bor langt borte. En forestilling fyldt med historier-eventyr-musik-sang-alvor-grin og eftertanke.

en række svarmuligheder - men kommer ikke med endegyldige løsninger. Tabu-emnet blir behandlet usentimentalt, nøgternt, ligefremt og overraskende.

Børn spekulerer meget over, hvad det vil sige at dø; havd der sker når man dør, når ens mor, far, bedtemor eller bedstefar dør. Emnet er tabu og blir ofte tiet ihjel, hvilket blot giver anledning til børns endeløse og ufrugt-bare spekulationer over, hvad døden er.

Forestilling af Carl Erik Lundgaard, Thorkild Demuth og Michael Ende.
Medvirkende: Thorkild Demuth og Carl Erik Lundgaard (musiker)

Aldersgruppe: 6-9 år
Pris: 80 børn: 5000 kr. inkl. moms
120 børn: 7000 kr. inkl. moms
+ transport

Forestillingen giver

Se Den Røde Brochure side 220.

For 4-10 arige / familiefestill.

ANNAS SANG

ledige turnédage
jan-feb. 99

Se nærmere i "Den Røde" s. 37 - ring og hør

BJØRNETEATRET

4591 Føllenslev - Tlf. 59 26 82 65

Festival 99 i Odsherred

- teater for børn og unge

Næste års store børne- og ungdomsteaterfestival i Odsherred afvikles fra 22.-25. april 99, og der arbejdes under højtryk på Teatercentrum og lokalt i festivalområdet for at få den beskårede udgave af det store arrangement (se bl.a. BTA 106) på skinner.

Det betyder, at der vil være offentlige forestillinger, forestillinger for skoler og institutioner i området, internt seminar for teater-

folk om dramatikervæksthus-projektet, arrangørkonference for teaterfolk og teaterkøbere (se nedenfor) og selvfølgelig det store afsluttende weekend-arrangement.

Festivalens økonomiske grundlag er tilvejebragt af de fem Odsherred-kommuner Bjergsted, Svinninge, Dragsholm, Trundholm og Nykøbing-Rørvig samt Vestsjællands Amt, ligesom Kulturministeriet via refusionsordningen bidrager med halvdel af festivalens budget.

starter fra fredag den 23. april om eftermiddagen.

Yderligere information vil fremgå af det endelige program for festivalen, der bliver klar omkring 1. marts og vil blive trykt i næste nummer af Børneteateravisen, der udkommer i begyndelsen af marts 1999.

Foreløbigt program:

- Onsdag 21.4: Internt BTS-seminar om dramatikervæksthus-projektet
- Torsdag 22.4: Forestillinger for skoler og institutioner i fire af de fem kommuner
- Fredag 23.4: Arrangørkonference
Det store weekend-arrangement starter og festivalen åbnes af kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen
- Lørdag 24.4: Weekend-arrangementet fortsætter
- Søndag 25.4: Weekend-arrangementets sidste dag

Fællesarrangement

- i forbindelse med Børneteaterfestivalen i Odsherred med overnatning i Holbæk og Havnsø med lokaltransport og aftenarrangement lørdag aften. Rekvirer information hos:

Helsingør Teater
Havnepladsen 1,
3000 Helsingør
tlf 49 20 08 11 -
fax 49 20 04 11
email:
helsingorteater@
get2net.dk

Mulighed for billetbestilling

Som noget ganske nyt vil det til den kommende festival 99 og som en forsøgsordning være muligt at bestille billetter fra den sidste halvdel af marts måned, ligesom der kan bestilles billetter i festivalsekretariatet fra den 19.-22. april. Her vil der også blive udleveret billetter til de offentlige forestillinger.

En større del af billetterne til weekendens mange offentlige forestillinger tilbageholdes dog til den kendte form for billetudlevering - den

Arrangørkonference

Fredag den 23. april 1998, kl. 9.00 - 15.00 i Vallekilde-Hørve Fritidscenter i Hørve

Anmelderier - spiller de en rolle?

Vi anbefaler, vi advarer, vi lytter, når rygterne går om den bedste og den værste forestilling. I den forstand er vi alle anmeldere. Nogle er det offentligt og på tryk, andre bruger blot deres netværk. Hvad styrer vores valg og fravalg? Hvilke kriterier bruger vi selv? Hvilke kriterier bruger børn? Hvilke kriterier bruger den professionelle anmelder? Hvad er en anmeldelse egentlig og betyder den noget?

• Arrangørkonferencen vil i år fokusere på anmeldernes rolle i teaterbilledet.

• Der sættes fokus på den professionelle kritik i dagblade, i Børneteateravisen og fagpressen, som f.eks. Folkeskolen samt Børn og Unge.

• Projektøren vil også blive rettet mod de anmeldere teaterforeningsmedlemmer, pædagoger/lærere/bibliotekarere producerer til brug for kollegers køb af forestillinger

• Tidligere anmelder ved Politiken, lektor i børnekultur Beth Juncker vil føre os igennem denne spændende problemstil-

ling, der er af lige så stor betydning for arrangørerne som for producenterne.

• Der vil blive taget udgangspunkt i en aktuel forestilling, der opføres i forbindelse med arrangørkonferencen.

Pris indtil den 31. marts 325 kr. Efter denne dato er prisen 400 kr.
(Prisen inkluderer konference, morgenkaffe og frokost)

Tilmelding til:
Børneteater-
Sammenslutningen
Suomisvej 2, 2.sal
1927 Frederiksberg C
Yderligere oplysninger:
Tlf.: 86 25 90 66
Mobil: 21 49 44 75

KUPON/ARRANGØRKONFERENCE 1999

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

Tlf.nr. Repræsentant for:

- ☐ Deltagergebyr kr. 325 (indtil 31. marts - derefter kr. 400)
- ☐ Transport fra konference (kr. 25) til festivalens officielle åbning i Nykøbing kl. 15.30 (Alle transport: Sidste frist 1. april)
- ☐ Transport fra Slagelse kl. 8.30 til konferencens start (kr. 50)
- ☐ Transport fra Holbæk kl. 8.30 til konferencens start (kr. 25)

Ialt _____ kr. vedlægges pr. check ☐ eller pr. giro (421 5680) ☐

Festival 99 program

AbstraX teaterproduktion	Telefonbogens hemmelighed	15 år op
Anemone teatret	Af med frakken og på med slagtojet	4-9 år
Anemone teatret	Askepot	5-12 år
Arresø Teater	Cleopatra på safari mellem himmel og jord	1 1/2-4 år
Arresø Teater	Gertrud Gundersen skifter spor	5 år og op
Teatret Artibus	Min barndoms historier	10-14 år
Teatret Artibus og Fair Play	En af dagene	10 år op
Baggård Teatret	Klodis Hans	8-12 år
Teatergruppen Batida	Petrus og Fiona	5-10 år
Teatergruppen Batida	Ridderen der forsvandt	9-13 år
Teatergruppen Batida	Magic Power	12 år op
Bjørneteateret	Ved verdens ende	4-10 år
Bjørneteateret	Annas sang	4-10 år
Teatret Den blå Hest	Englen og den blå hest	4-8 år
Børneteateret	Bimmer	6-12 år
Comedievognen	Tralala-la	
Comedievognen	Cha-cha-cha	9 år og op
Corona danseteater	Det' bare luft	4-9 år
Corona danseteater	Cleopatras kat	6 år og op
Corona danseteater	Happy End	7 år og op
Det Ripensiske Teatersels.	Historien om Ingenting	5-9 år
Det Ripensiske Teatersels.	To med det hele	6-10 år
Teatret Fair Play	Hiawatha	7 år og op
Teatret Fair Play	Navn: Ukendt	14 år og op
Børneteateret Filuren	Snehvide	3-7 år
Fruens Teater	Kærlighed	3-7 år
Teatret Gadesjakket	Tyren Ferdinand	4-8 år
Teatret Gadesjakket	Stol optaget	8 år op
Teatret Gadesjakket	Hjem til Paradis	14 år op
Groteatret	Gro	1 1/2-4/3-6 år
Groteatret	Nattergalen	5-12 år
Egnsteatret Gruppe 38	Hans og Grete	5 år og op
Egnsteatret Gruppe 38	Balladen om Marjan og Rolf	8 år og op
Egnsteatret Gruppe 38	Kong Jool den sidste	10 år og op
Holbæk Egnsteater	Når det regner	1 1/2-4 år
Holbæk Egnsteater	Den forelskede slikautomat	7 år og op
Holbæk Egnsteater	Illusions maskinen	9 år og op
Jakob Mendels Teater	Plejer - er en by i Rusland	8-11 år
Jomfru Ane Teatret	Det ligger i luften	3-8 år
Jytte Abildstrøms Teater	Forvandlingskugler	1 1/2-4 år
Jytte Abildstrøms Teater	Koen der nøs	3-6 år
Jytte Abildstrøms Teater	Spøgelseslege	8-12 år
Kaskadeteatret	Historien om den røde bold	1 1/2-4 år
Kaskadeteatret	Alle tiders bord	3-8 år
Kaskadeteatret	Lykkens labyrint	6 år og op
Teatret Kimbri	Sælkvinden	6-10 år
Klixbull Teater	Arnaq	9-13 år
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4-9 år
Teatret Lampe	Det var en lørdag aften	15 år op
Det lille Turnéteater	Hamlet	12 år og op
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik farver	1 1/2-4 år
Det Lille Verdens Teater	Den lunefulde måne	1 1/2-4/3-6 år
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og jord	1 1/2-4/3-6 år
Limfjordsteatret	Pip og papegøjer	4-10 år
Limfjordsteatret	Marco Polos eventyrlige rejse	5-12 år
Loyal Shakespeare Company	Romeo og Julie	12 år og op
Loyal Shakespeare Company	Hamlet	12 år og op
Teatergruppen Mariehønen	Othello	14 år og op
Mariposa Teatret	Minotaurus	14 år og op
Meridiano Teatret	Med vilde vinger	9 år og op
Meridiano Teatret	Luft og Vand - Foetus	11 år op
Mimeteatret	Kan det ses	14 år op
Mister Jones	De 3 Bukke Bruse	4-9 år
Mister Jones	Skønheden og Udyret	6-14 år
Mister Jones	Dracula	11-16 år
Teater Morgana	Den bedrøvede paraplydame	6-11 år
Munin teatret	Hvor Ravnene vender	7 år op
Teatret Møllen	Det er ikke Askepot	10 år og op
Teatret Møllen	Vanens magt	16 år og op
Teatret Månegøgl	Regnbuen - en odysse i farver	1 1/2-4 år
Det nordjyske Operakompagni	Den trekantede hat	8-13 år
Nørregaard og Reiches teater	Mors vilde unge	3-6 år
Nørregaard og Reiches teater	Ka' du fløjte Johanne	5-10 år
Odsherred Teater og Teatret Ar.	Ifigenia Kongebarn	12 år og op
Teatret Om	Qarrtsiluni	14 år og op
Paraplyteatret	Den 8. dag	4-9 år
Paraplyteatret	Aske	4-9 år
Teater Patrasket	Rødhætte & Ulven	5-10 år
Dukketeatret Pin Pon	Aladdin og den gamle lampe	4-10 år
Dukketeatret Pin Pon	Mens du sover	1 1/2-4 år
Teater Portamento	Tilovers	10 år og op
Teatertruppen Replikken	Jeg høre dig sige	15 år og op
Teatro Rio Rose	Haiku	3-6 år
Musikteatergruppen Rivegildet	Stefan og månen	1 1/2-4/3-6 år
Børneteateret Skægspire	Et æg...to æg	1 1/2-4 år
Børneteateret Skægspire	Frø & Tudse	4-8 år
Svalegangens dukketeater	Den lille havfrue	7-12 år
Søholm Park Teatret	Cirkelines fødselsdag	3-9 år
Søholm Park Teatret	Alletiders Aladdin	4-9 år
Teatret v. Hans Rønne	Exit	14 år og op
Theatret Thalías Tjenere	Ach Awe -Bjørne og kvinder	12 år og op
Theater La Balance	En vinge i lommen	5-9 år
Theater La Balance	Bison & sønner	9 år og op
Theater La Balance	Ondskaben	14 år op
Thy Teater	Dengang månen stadig var en grøn ost	6-10 år
Taastrup Teater	Linda & Baronen	4-9 år
Taastrup Teater	1001 nat	6-12 år
Musikteatret Undergrunden	Fyrtojet	3-8 år
Vandrefalken	Drømmemanden	10-13 år
Vandrefalken	Enetime	14 år op
Vendsyssel teater	Felicias fødselsdag	3-8 år
Egnsteatret Vestenvinden	En engel på spil	5-11 år
Egnsteatret Vestenvinden	Mens vi venter på Godot	14 år og op
Teatret Vester 60	En kinamands chance	4-10 år
Teater Vestvolden	Robinson Crusoe	9-14 år
Æventyr Operaen	Tornerose	5-12 år

KØBENHAVN OG OMEGN

AMAGER BIO

Øresundsvej 6
2300 København S
Billettf.: Billetnet: 38 88 70 22, skoler og inst.: 45 85 00 80

"LUFT og VAND - foetus"

Meridiano
Aldersgruppe: 11 år op
Spilletidspunkter: 1. marts til 5. marts kl. 9.30 og 11.45, 8. marts til 12. marts kl. 10.00 og 20.00, 13. marts kl. 17.00 og 20.00, 14. marts kl. 17.00, 15. til 20. marts kl. 17.00 og 20.00
Spilleperiode: 1.3. til 20.3. 1999.
Billetpris: Voksne: 110 kr. Kan bestilles gennem Arte. Ungdomsabat er mulig og billetnet.
Skole- og institutionspris: 45 kr. pr. elev (2 lærer er gratis pr. klasse). Forestillingen er refusionsberettiget.

ANEMONE TEATRET

- "BAGERIET"

Suhmsgade 4
1125 København K.
Billettf.: 33 32 19 49

"Når du ser et Stjernesud"

Anemone Teatret
Aldersgruppe: 4 til 12 år.
Spilletidspunkter: Tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11.00, torsdag kl. 11.00 og 17.00, fredag kl. 17.00, lørdag kl. 13.00 og 15.00, søndag kl. 15.00.
Spilleperiode: 21. november til 21. december 1998.
Billetpris: Offentlige inst.: 40 kr, Private inst.: 35 kr. Løssalg: Børn 40 kr, Voksne: 65 kr.

"REGNBUE"

Teatret Månegøgl
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkter: Tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 10.30, torsdag kl. 9.30, 10.30 og 16.00, fredag kl. 16.00, lørdag kl. 10.00 og 11.30, søndag kl. 11.30 og 13.00.
Spilleperiode: 5. januar til 31. januar 1999.
Billetpris: Offentlige inst.: 40 kr, Private inst.: 35 kr. Løssalg: Børn 40 kr, Voksne: 65 kr.

"Af med Frakken og på med Slagtøjet"

Anemone Teatret
Aldersgruppe: 3 til 9 år
Spilletidspunkter: Tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11.00, torsdag kl. 11.00 og 17.00, fredag kl. 17.00, lørdag kl. 13.00 og 15.00, søndag kl. 15.00.
Spilleperiode: 4. til 21. Februar 1999
Billetpris: Offentlige inst.: 40 kr, Private inst.: 35 kr. Løssalg: Børn 40 kr, Voksne: 65 kr.

"Askepot"

Anemone Teatret
Aldersgruppe: 5 til 12 år
Spilletidspunkter: Tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11.00, torsdag kl. 11.00 og 17.00, fredag kl. 17.00, lørdag kl. 13.00 og 15.00, søndag kl. 15.00.
Spilleperiode: 25. Februar til 14. marts
Billetpris: Offentlige inst.: 40 kr, Private inst.: 35 kr. Løssalg: Børn 40 kr, Voksne: 65 kr.

"Alletiders Aladdin"

Søholm Park Teatret
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkter: Tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11.00, torsdag kl. 11.00 og 17.00, fredag kl. 17.00, lørdag kl. 13.00 og 15.00, søndag kl. 15.00.
Spilleperiode: 21. marts til 17. april
Billetpris: Offentlige inst.: 40 kr, Private inst.: 35 kr. Løssalg: Børn 40 kr, Voksne: 65 kr.

BÅDTEATRET

Nyhavn 16
1051 København K
Billettf.: 33 12 14 60, hverdage 12-16

"Ulvertime"

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge fra 16 år og voksne
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 17.00
Spilleperiode: 12. november til 19. december 1998
Yderligere oplysninger: Premiere 12.11.98 Arte prisgruppe B. Alle Arte-ordninger gælder

"Den kloge dronning"

Bådteatret
Aldersgruppe: 4 til 8 år
Spilletidspunkter: Tirsdag-fredag kl. 9.30 og 11.00, lørdag kl. 14.00, søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 23. januar til 7. marts 1999
Billetpris: 45 kr, inst.: 40 kr.

COMEDIEVOGNE'S BROSCENE

Griffenfeldsgade 7 A
2200 København N
Billettf.: 35 36 65 69

"CHA CHA CHA"

Comedievognen
Aldersgruppe: 8 år op.
Spilletidspunkter: Onsdag kl. 10.00 og 14.00, torsdag og fredag kl. 19.00, lørdag kl. 15.00 og søndag kl. 15.00 i Arteregi
Billetpris: Prisgruppe D, forhøjet. Ved dagforestillinger 45 kr.

DEN ANDEN OPERA

Kronprinsensgade 7
1114 København K
Billettf.: 33 32 55 56

"BJØRNEN"

Det Nordjyske Operakompagni
Aldersgruppe: 12 år op
Spilletidspunkter: Tirsdag til torsdag kl. 20.00
Spilleperiode: 1. til 3. dec. 1998
Billetpris: 110 kr./70 kr. Der kan gives grupperabat (min. 10 personer)

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 5-7
1462 København K
Billettf.: 33 12 27 13

"SNE"

Det lille teater
Aldersgruppe: 3 til 6 år
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 9.30 og 11.00, søndag kl. 13.30 og 15.00
Spilleperiode: 19. november til 22. december 1998
Billetpris: Grupper og inst. 40 kr, Løssalg 45 kr. Søndag Arte gruppe D voksne 60 kr, unge 30 kr.

"Det kan Ske det kan kniv'e med en Gaffel"

Det lille Teater
Aldersgruppe: 2 til 4 år
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 9.30 og 10.45, søndag kl. 14.30 og 15.30
Spilleperiode: 19. januar til 29. april 1999
Billetpris: Grupper og inst. 40 kr, Løssalg 45 kr. Søndag Arte gruppe D voksne 60 kr, unge 30 kr.

FOLKETEATRETS STORE SCENE

Nørregade 39
1165 København K
Billettf.: 33 12 54 45, grupper 33 93 96 93

"Nøddebo Præstegaard"

Folketeatret
Aldersgruppe: Alle (fra 5 år)
Spilletidspunkter: Onsdag til fredag kl. 18.00, lørdag og søndag kl. 14.00 og 17.00
Spilleperiode: 22. november til 22. december 1998
Billetpris: ring 33 12 54 45

"En historie til Spejlet"

Folketeatret/Ung Scene
Aldersgruppe: 12 år op
Spilletidspunkter: Onsdag, torsdag og lørdag kl. 17.00. Fredag kl. 20.00
Spilleperiode: 4. til 21. november 1998
Yderligere oplysninger: Alle Arte ordninger, tilskudsberettiget

GRØNNEGADES TEATER

Grønnegades kaserne
Billettf.: 30 45 46 87

"Enetime"

Vandrefalken
Aldersgruppe: 14 år op
Spilleperiode: 5. til 8. januar 1999
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00
Billetpriser: voksne 50 kr, unge under uddannelse 25 kr.

Små Scener

SMÅ SCENER - STORE OPLEVELSER - TA' UD OG GEM

INDRE BY MEDBORGERHUS - SALEN

Ahlefeldsgade 33
1359 København K
Billettf.: 39 20 54 57

"En rigtig Nisse"

Teatret Rosa
Aldersgruppe: 3 til 8 år
Spilletidspunkt: kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 9. december 1998
Billetpris: Ring 39 20 54 57

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8
2635 Ishøj
Billettf.: 43 73 60 98

"Nissens lygte"

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3 til 10 år
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 9.15, 10.40, 12.05 og 13.40
Spilleperiode: 6. november til 22. december 1998
Billetpris: Ring 43 73 60 98

"Den glade skrædder"

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3 til 10 år
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 9.30, 11.30 og 13.25
Spilleperiode: 22. januar til 15. maj 1999
Billetpris: Ring 43 73 60 98

KRUDTTØNDEN

Serritslevvej 1
2100 København Ø
Billettf.: 39 20 54 57

"En rigtig Nisse"

Teatret Rosa
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkter: kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 7. og 12. december 1998
Billetpris: 35 kr.

TEATER STYHR & KJÆR

Huset, 4. Sal.
Indgang fra Magstræde
Rådhusstræde 13
1466 København K
Billettf.: 33 15 20 07

"Den uartige Caroline"

Teatret Lampe
Aldersgruppe: 4 til 9 år
Spilletidspunkter: kl. 10.30 og 14.00
Spilleperiode: 8. til 10. december 1998
Billetpris: 40 kr.

TAASTRUP TEATER

Kjeld Abells Plads
2630 Taastrup
Billettf.: 43 52 17 69

"Og det skete i de dage"

Taastrup Teater
Aldersgruppe: 4 år op
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 9.30 og 11.00, søndag kl. 14.00 og 16.00
Spilleperiode: 23. november til 20. december 1998
Billetpris: ring 43 52 17 69

"Robin Hood"

Taastrup Teater
Aldersgruppe: 10 år op
Spilletidspunkter: Mandag til fredag kl. 10.00, onsdag til fredag kl. 19.30, søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 21. januar til 10. februar 1999
Billetpris: 45 kr.

VIFTEN

Rødovre Parkvej 130
2610 Rødovre
Billettf.: 49 21 07 40

"Kleopatras Kat"

Corona Danseteater
Aldersgruppe: 6 år op
Spilletidspunkter: ring 49 21 07 40
Spilleperiode: 25.3. til 31. Marts 1999
Yderligere oplysninger: Der spilles ikke i weekenden, ring 49 21 07 40

VARLØSE BIBLIOTEK

Bymidten 45
Billettf.: 39 20 54 57

"En rigtig Nisse"

Teatret Rosa
Aldersgruppe: 3 til 8 år
Spilletidspunkt: 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 10. december 1998
Billetpris: 35 kr.

ZANGENBERGS TEATER

Bernstorffsgade 7, Tivoli
1577 København V
Billettf.: 33 14 50 05

"Julemandens Hemmelighed"

Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkter: Mandag og torsdag kl. 11.00 og 14.00, tirsdag, onsdag og fredag kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 23. november til 21. december 1998
Billetpris: Inst. 40 kr, voksne 60 kr.

"Bly-Knud fra Oklahoma"

Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkter: Uge 5, 6, 10 og 11: Mandag og torsdag kl. 11.00 og 14.00, tirsdag, onsdag og fredag kl. 9.30 og 11.00 Uge 7, 8 og 9: tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11.00, torsdag kl. 14.00 og 17.00, fredag kl. 11.00 og 17.00, lørdag kl. 13.00 og 15.00, søndag kl. 15.00.
Spilleperiode: 1. februar til 19. marts
Billetpris: Inst. 40 kr, private 60 kr, arte kategori D.

"Odysseus"

Det lille Turnéteater
Aldersgruppe: 8 år op
Spilletidspunkter: tirsdag til torsdag kl. 11.00 og 19.30, fredag kl. 19.30, lørdag og søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 20. til 28. marts 1999.
Billetpriser: Inst. 40 kr., private 60 kr., arte kategori D.

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15
1665 København V
Billettf.: 31 22 04 78

"Hiawatha"

Teatret Fair Play
Aldersgruppe: 7 år op
Spilletidspunkter: torsdag og fredag kl. 10.00, lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 26. til 28. november 1998
Billetpris: 45 kr.

"Hvad du ønsker"

Uppercut Danseteater
Aldersgruppe: 7 år op
Spilletidspunkter: lørdag og søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 5. til 13. december 1998
Billetpris: 45 kr.

"Et Hundeliv"

Vestervinden
Aldersgruppe: 8 år op
Spilletidspunkter: 9.30 og kl. 11.00
Spilleperiode: 15. og 16. dec. '98
Billetpris: 45 kr.

"Mio min mio"

Teatret Zeppelin
Aldersgruppe: 7 år op, familieteater
Spilletidspunkter: Onsdag til fredag kl. 19.00, lørdag kl. 15.00 og kl. 17.00 søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 21. til 28. marts 1999
Billetpriser: 75 kr, unge 45 kr, grupper 55 kr, dagforestillinger: 45 kr, Arte prisgruppe D.

SJÆLLAND OG ØERNE

ARRSØ TEATER

Arresøgård Allé 2, Ramløse
3200 Helsingør
Billettf.: 48 71 24 25

"Cleopatra Maria von Kroghs hemmelige hule"

Arresø Teater
Aldersgruppe: 5 til 9 år
Spilletidspunkter: Mandag til onsdag kl. 10.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 16. til 30. januar 1999
Billetpriser: 40 kr., grupper over 10 personer 30 kr.

"Gertrud Gundersen skifter spor"

Arresø Teater
Aldersgruppe: 5 år op
Spilletidspunkter: Mandag til onsdag kl. 10.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 8. til 27. februar 1999
Billetpriser: 40 kr., grupper over 10 personer 30 kr.

"Cleopatra på safari mellem Himmel og Jord"

Arresø Teater
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkter: Mandag til onsdag kl. 10.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 8. marts til 5. april 1999
Billetpriser: 40 kr., grupper over 10 personer 30 kr.

BALTOPPEN

Baltorpevej 20
2750 Ballerup

"Kleopatras Kat"

Corona Danseteater
Aldersgruppe: 6 år op
Spilletidspunkter: Ring 49 21 07 40
Spilleperiode: 21. til 23. marts 1999
Yderligere oplysninger: Ring 49 21 07 40

KULTURHUSET GIMLE

Gl. Stationsvej 12
4591 Føllenslev
Billettf.: 59 26 81 88

"La CA-LA-SH la LATIN"

Granhøj Dans
Aldersgruppe: For unge (fra ca 13 år)
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 24. november 1998
Billetpris: Abonnement: 25 og 35 kr. Løssalg: 50 og 60 kr.

"Løgnehistorier"

Carl Quist Møller
Aldersgruppe: Børn og voksne
Spilletidspunkter: Kl. 16.00
Spilleperiode: 12. december 1998
Billetpris: Børn 25 kr, voksne 35 kr.

"Ondskaben"

Theater la Balance
Aldersgruppe: Unge (14 år og op)
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 26. januar 1999
Billetpris: Abonnement 25 og 35 kr, løssalg: 50 og 60 kr.

"Sælkvinden"

Teatret Kimbri
Aldersgruppe: 6 til 10 år (familieforestilling)
Spilletidspunkt: Kl. 15.00
Spilleperiode: 30. januar 1999
Billetpris: Børn 25 kr. Voksne 35 kr.

"Annas Sang"

Bjørneteateret
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkt: Kl. 15.00
Spilleperiode: 20. februar 1999
Billetpris: Børn 25 kr., voksne 35 kr.

HOLBÆK EGNSTEATER

Vimmelskæft 27
4300 Holbæk
Billettf.: 59 44 45 10

"Rejsen til venedig"

Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 12-99 år (Familieforestilling)
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdage og søndage kl. 15.00
Spilleperiode: 14. januar til 6. februar
Priser: Voksne 100 kr, børn 75 kr.

"Når det regner"

Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkter: Ikke fastsat for indeværende
Spilleperiode: 15. til 21. februar 1999
Billetpris: Ring 59 44 45 10

"Ilusionsmaskinen"

Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 8 år op
Spilletidspunkter: Ikke fastsat endnu
Spilleperiode: 24. marts til 20. april 1999
Yderligere oplysninger: Premiere den 24. marts 1999

"Den forelskede slikautomat"

Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 7 år op
Spilletidspunkter: Ikke fastsat for indeværende.
Spilleperiode: 25. marts til 20. april 1999
Yderligere oplysninger: Premiere den 25. marts 1999

"Blå Fortællinger"

Vigga Bro og Erik Moseholm.
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: Kl. 20.00
Spilleperiode: 22. og 23. marts 1999
Billetpris: 70 kr., unge 30 kr.

EGNSTEATRET MASKEN

Skolegade 16
4800 Nykøbing Falster
Billettf.: 54 85 78 81

"Den evige snemand"

Egnsteatret Masken
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 9.00 og 11.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 22. november til 19. december 1999
Billetpris: 45 kr.

VIDENSSENTRET

Mini-teaterfestival '99,
30. og 31. januar 1999
Præstegårdsvej 9
4760 Vordingborg
Billettf.: 55 36 08 00

"HAIKU"

Rio Rose
Aldersgruppe: 3 til 8 år
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 30. januar
Billetpris: Partoutkort, dagskort, enkeltbilletter. Billetnet.

"Iwan der Dummkopf"

Figurenteater HOMUNKULUS, Berlin
Aldersgruppe: 6 år op
Spilletidspunkt: Kl. 12.00
Spilleperiode: 30. januar 1999
Billetpris: Partoutkort, dagskort, enkeltbilletter. Billetnet.

"Drømmemanden"

Vandrefalken
Aldersgruppe: 5 til 9 år
Spilletidspunkt: Kl. 14.00
Spilleperiode: 30. januar 1999
Billetpris: Partoutkort, dagskort, enkeltbilletter. Billetnet.

TEATRET GADESJAKKET

Teaterhuset
Filosofgangen 19
5100 Odense C
Billetlff.: 66 14 40 21

"Stol Optaget"

Gadesjakk
Aldersgruppe: Familiefestilling
fra 8 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag
kl. 10.00, tirsdag også kl. 14.00, onsdag og torsdag også kl. 16.30, lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 10. til 27. november 1998
Billetpris: Ring 66 14 40 21

"Tommelise"

Gadesjakk
Aldersgruppe: 3 til 7 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag
kl. 10.00, onsdag og torsdag også kl. 16.30, lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 26. januar til 12. februar 1999
Billetpris: Ring 66 14 40 21

"Tyren Ferdinand"

Gadesjakk
Aldersgruppe: 4 til 8 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag
kl. 10.00, tirsdag også kl. 14.00, onsdag og torsdag også kl. 16.30, lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 16. til 27. februar '99
Billetpris: Ring 66 14 40 21

"Hjem til Paradis"

Gadesjakk
Aldersgruppe:
Unge og voksne (fra 14 år)
Spilletidspunkter:
Tirsdag til fredag kl. 11.00. Onsdag og torsdag også kl. 20.00
Spilleperiode: 9. til 26. marts 1999
Billetpris: Ungdomsbilletter 25 kr.

MAGASINET BRANDTS KLÆDEFABRIK

Brandts Passage
5000 Odense C
Billetlff.: 66 14 8015

"Peter Pan"

Black Light Theatre,
gæstespil fra Prag
Aldersgruppe:
Familiefestilling, børn under 8 år
sammen med voksne
Spilletidspunkt:
Kl. 10.00 og kl. 19.00
Spilleperiode: 18. februar 1999
Billetpriser: Løssalg 130 kr., abonnement 90 kr., unge. 70 kr., grupper 30+ 60 kr. stk., rabatkupon 110 kr.

ODENSE TEATER

Jernbanegade 21
5000 Odense C
Billetlff.: 66 12 00 52

"Djævelens tre Guldhår"

Svanen,
dansk-tjekkisk Dukketeater
Aldersgruppe: 4 år op
Spilletidspunkter: Hverdage kl. 10.30, lørdage kl. 13.00
Spilleperiode:
3. til 12. december 1998
Billetpris: Ring 66 12 00 52

ODENSE TEATER**- SUKKERKOGERIET**

Roersvej 33
5000 Odense C
Billetlff.: 66 12 00 52

"Ødipus"

Baggårdsteatret
Aldersgruppe: 14 år op
Spilletidspunkter: Mandag og fredag kl. 19.30, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode:
1. februar til 13. marts 1999
Billetpris: Ring 66 12 00 52

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE

Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Billetlff.: 66 11 31 06

"Mit navn er Robin Hood"

Nørregaard & Reiches Teater
Aldersgruppe: 9 til 13 år
Spilletidspunkter: Mandag kl. 10.00 og 13.30, tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 23. til 25. november 1998
Billetpris: 45 kr.

"Kærlighed"

Fruens Teater
Aldersgruppe: 3 til 7 år
Spilletidspunkter:
Søndage kl. 15.00, mandag til torsdag kl. 9.30 og 11.00, onsdag kl. 10.00 og 13.30
Spilleperiode: 29. november til 10 december 1998
Billetpris: 45 kr., premiere den 29. november 1998 kl. 15.00

"Lige på grænsen"

Skægspire
Aldersgruppe: 3 til 6 år
Spilletidspunkter: Søndag kl. 15.00, mandag og onsdag kl. 10.00, tirsdag og torsdag kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 14. februar til 11. marts 1999
Billetpris: 45 kr., premiere den 14. februar 1999 kl. 15.00

"Årstiderne"

Teater 83
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkter: Søndag kl. 15.00, mandag til torsdag kl. 9.30 og 10.45
Spilleperiode: 14. til 18. marts 1999
Billetpris: 45 kr.

"Djævelens tre guldhår"

Svanen
Aldersgruppe: 4 til 8 år
Spilletidspunkter: Søndag kl. 15.00, mandag, tirsdag og torsdag kl. 9.30 og 11.00, onsdag kl. 10.00 og 11.30
Spilleperiode: 21. til 25 marts 1999
Billetpris: 45 kr.

ÅRHUS OG OMEGN

DEN GAMLE BY I ÅRHUS

Mansardhuset
8000 Århus
Billettelefon: 86 99 86 10

"Katastrofe ved Juletid"

Æventyroperaen
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkter: Kl. 10 og 11.15
Spilleperiode: 1. til 4. december 1998
Billetpris: Voksne 60 kr., børn 20 kr.

DEN BLÅ HEST

Oddervej 80
8270 Højbjerg
Billetlff.: 86 27 49 44

"Katastrofe ved juletid"

Æventyroperaen
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkter: Kl. 14.00 og 16.00 (5. dec.), kl. 10 og 11.15 (15. og 16. dec.)
Spilleperiode: 5., 15. og 16. december 1998
Billetpris: Voksne 60 kr., børn 20 kr.

"Gamle fortæller for børn"

Den blå hest og gamle fra området
Aldersgruppe: 4 til 8 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til torsdag kl. 10.00, fredag kl. 10.00 og 14.00, søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 1. til 6. december 1998
Billetpris: 20 kr.

FILUREN

Vestergade 3
8000 Århus
Billettelefon: 89 31 82 50

"Snehvide"

Filuren
Aldersgruppe: 3 til 7 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til lørdag
Tidspunkt oplyses på tlf.: 89 31 82 50
Spilleperiode: 4. november til 19. december 1998
Billetpris: 60 kr.

FILUREN

Børneteatersalen i musikhuset
Billettelefon: 89 31 82 50

"En rigtig beskidt historie"

Filuren
Aldersgruppe: 5 år op
Spilletidspunkter: Tirsdag til lørdag
Tidspunkt oplyses på tlf.: 89 31 82 50
Spilleperiode: 18. december til 6. feb.
Billetpris: 60 kr.

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21
8100 Århus C
Billettelefon: 86 13 88 66 tir-fre. kl. 16-20 lør. kl. 13-16

"Ehregard"

Svalegangens dukketeater
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 7. november 1998
Billetpris: Voksne 50 kr., børn 25 kr., abonn. 30 kr.

Sma Scener

SMÅ SCENER - STORE OPLEVELSER - TA' UD OG GEM

"Drømmenes Torv"

Svalegangens fortællercafé,
Foyerarrangement
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Kl. 20.00
Spilleperiode: 16. november, 8. februar og 22. marts
Billetpris: 50 kr.

"Komikerne"

Svalegangen komikcafé,
Foyerarrangement
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Kl. 20.00
Spilleperiode: 9. november, 15. februar, 15 marts
Billetpris: 50 kr.

"Birdy"

Svalegangen
Aldersgruppe: Unge voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 23. oktober til 28. november 1998
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabatkupon 85 kr.

"La Ca Lash La Latin"

Granhøj Dans
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 21.00, Lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 8. til 12. december 1998
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabatkupon 85 kr.

"Sallys Valey"

Corona Danseteater
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 12. til 16. januar 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabatkupon 85 kr.

"I følge Markus..."

"Teatret"
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 19. til 23. januar 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabatkupon 85 kr.

"Ondskaben"

Theater La Balance
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 21.00
Spilleperiode: 19. til 22. januar 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabat kupon 85 kr.

"Mike Attack"

Neander
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 21.00
Spilleperiode: 26. til 29. januar 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabat kupon 85 kr.

"Richard III"

Betty Nansen Teater
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 26. til 30. januar 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabat kupon 85 kr.

"Jacque synger Brel"

Gæstespil med Jacque Lauritsen og Co.
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 9. til 13. februar 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabat kupon 85 kr.

"Liebhaverne"

Svalegangen
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Tirsdag til fredag kl. 20.00, lørdag kl. 16.00
Spilleperiode: 26. februar til 31. marts 1999
Billetpris: Løssalg 100 kr., abonn. 65 kr., ungdomsrabat/løssalg 40 kr., billet med rabat kupon 85 kr.

"Den lille havfrue"

Svalegangens Dukketeater
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 6., 13., 20. og 27. marts
Billetpris: Løssalg 50 kr., børn 30 kr., abonn. 30 kr.

"Nøddebo præstegård"

Svalegangen dukketeater
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: Lørdag kl. 14
Spilleperiode: 28. November, 15. december og 22. december 1998
Billetpris: Løssalg 50 kr., børn 30 kr., abonn. 30 kr.

HELSINGØR TEATER

Den gamle by i Århus
8000 Århus C
Billetlff.: 98 19 38 88

"Bjørnen"

Det nordjydske operakompagni
Aldersgruppe: 12 år op
Spilletidspunkter: Søndag kl. 16.00 og mandag kl. 20.00
Spilleperiode: 22. til 23. november 1998
Billetpris: 90/50 kr.

AUKTIONSSCENEN

Mejlgade 45
8000 Århus C
Billetlff.: 86 13 53 11

"Haiku"

Teatri Rio Rose
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 3 år
Spilletidspunkter: Onsdag kl. 10.00 og 14.00, torsdag og fredag kl. 10.00 og 17.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 25. til 28. november 1998
Billetpris: 50 kr., 10 stk. derover 40 kr., Ungdomsrabatpris 20 kr.

"Skappa, Skappa!"

Paolo Cordona, Frankrig
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 4 år
Spilletidspunkter: Onsdag kl. 14.00, torsdag kl. 10.00 og 17.00, fredag kl. 10.00, lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 2. til 5. december 1998
Billetpris: 50 kr., 10 stk. derover 40 kr., ungdomsrabatpris 20 kr.

"Mathildas Vals"

Catherine Sombsthay, Frankrig
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 4 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til torsdag kl. 10.00 og 20.00
Spilleperiode: 19. til 21. januar 1999
Billetpris: 50 kr., 10 stk. derover 40 kr., ungdomsrabatpris 20 kr.

"Himmelsengen"

Egnsteatret Gruppe 38
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 10 år
Spilletidspunkter: Fredag kl. 20.00 og lørdag kl. 14.00
Spilleperiode: 22. og 23. januar 1999
Billetpris: 50 kr., 10 stk. derover 40 kr., ungdomsrabatpris 20 kr.

"Kong Jool d.s."

Egnsteatret Gruppe 38
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 10 år
Spilletidspunkter: Onsdage kl. 10.00 og 12.30, torsdage kl. 10.00 og 20.00, fredag kl. 10.00, lørdag kl. 16.00, samt premiere d. 13. marts kl. 20.00
Spilleperiode: 13. marts til 10. april
Billetpris: 50 kr., 10 stk. derover 40 kr., ungdomsrabatpris 20 kr.

GULDØK DUKKETEATER

Willemoesgade 2
8200 Århus N
Billetlff.: 86 10 47 77

"Rødhætte"

Guldøk dukketeater
Aldersgruppe: 2 til 6 år
Spilletidspunkter: Onsdag og torsdag kl. 10.00, fredag til søndag kl. 10.00 og 15.00
Spilleperiode: 14. januar til 28. februar
Billetpris: 40 kr., 9 stk. derover 35 kr.

"Frøkongen"

Guldøk dukketeater
Aldersgruppe: 2-6 år
Spilletidspunkter: Onsdag og torsdag kl. 10.00, fredag til søndag kl. 10.00 og 15.00
Spilleperiode: 3. til 28. marts
Billetpris: 40 kr., 9 stk. derover 35 kr.

ENTRÉ SCENEN

Grønnegade 93 D
8000 Århus C
Billetlff.: 86 19 00 79

ØVRIGE JYLLAND

VÆRKET**-MUSIK OG TEATERHUSET**

Mariagervej 6
8900 Randers
Billetlff.: 86 43 29 00

"Den bedrøvede paraplydame"

Teater Morgana
Aldersgruppe: 6 til 11 år
Spilletidspunkter: kl. 15.00
Spilleperiode: 7. marts 1999
Billetpris: voksne 65 kr., børn/unge 40 kr.

EGNSTEATRET VESTENVINDEN

Mariagervej 10
8900 Randers
Billetlff.: 86 41 20 99

"En engel på spil"

Vestenvinden
Aldersgruppe: 5 til 11 år
Spilletidspunkter: Hverdage kl. 9.30 og 11.00, søndag kl. 14.00
Spilleperiode: 6. til 20 december 1998
Billetpris: 60 kr., 10 stk. derover 50 kr.

"Mens vi venter på Godot"

Vestenvinden
Aldersgruppe: 14 år op
Spilletidspunkter: Hverdage kl. 10.00 og kl. 20.00, søndag 20.00
Spilleperiode: 15. til 28. marts
Billetpris: 75 kr., 10 stk. derover 60 kr.

LIMFJORDSTEATRET

Grønnegade 10 C
7900 Nykøbing Mors
Billetlff.: 97 71 05 15

"Muhammed Ali svigter aldrig"

Limfjordsteatret
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: Kl. 19.30
Spilleperiode: 26. februar og 1. marts 1999
Billetpris: 60. kr., unge u. 25. år 30 kr.

JAKO-BOLE TEATRET

Danmarksgade 19
9000 Aalborg
Billetlff.: 98 12 78 33

"- og Julen varer længe"

Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: 4 år op
Spilletidspunkter: 23. til 27. november og 9. december kl. 9.00 og 10.30, 28. november, 5., 12., 13., 19 og 20. december kl. 13.30 og 15.00, 30. november og 1. december kl. 9.30 og 11.00, 2. til 4., 10., 11., 16. december kl. 9.00 og 11.00, 8. december kl. 9.00 og 16.30, 15. december kl. 9.00 og 14.30, 17. december kl. 9.00 og 13.30, 18. dec. kl. 19.00
Spilleperiode: 21. november til 20. december 1998
Billetpriser: 40 kr. Premiere den 21.11. 1998 kl. 14.00

"Min Karrusel"

Teater 83
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkter: 11., 13., 15., 18., 19. og 22 januar kl. 11.00, 12., 14., 20. og 21. januar kl. 9.30 og 11.00, 16. og 23. januar kl. 13.30, 17. og 24. januar kl. 13.30 og 15.00
Spilleperiode: 11. til 24. januar 1999
Billetpris: 40 kr.

"En mor som Historie"

Teatret Fair Play
Aldersgruppe: 8 år op
Spilletidspunkter: 28. januar kl. 9.30 og 13.30, 29. januar kl. 9.30 og 11.00, 30. januar kl. 13.30 og 15.30
Spilleperiode: 28. til 30. januar 1999
Billetpris: 40 kr.

"Annas Sang"

Bjørne Teatret
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 22. februar 1999
Billetpris: 40 kr.

"En Kinamands Chance"

Teater Vester 60
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 23. februar 1999
Billetpris: 40 kr.

"Årstiderne"

Teater 83
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 24. februar 1999
Billetpris: 40 kr.

"Du Stor Jeg Lille"

Filuren
Aldersgruppe: 3 til 6 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 25. februar 1999
Billetpris: 40 kr.

"REJSEN"

Groteatret
Aldersgruppe: 3 til 7 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 26. februar 1999
Billetpris: 40 kr.

"To med det hele"

Det Ripensiske Teater
Aldersgruppe: 4 til 8 år
Spilletidspunkter: 2. til 4. og 10. til 12. marts kl. 11.00, 6., 7., 13., og 14. marts kl. 13.30 og 15.00, 8. marts kl. 9.30 og 11.00, 9. marts kl. 11.00 og 16.30
Spilleperiode: 2. til 14. marts 1999
Billetpris: 40 kr.

"Bisættelsen"

Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: 12 år op
Spilletidspunkter: Ring og hør nærmere.
Spilleperiode: 13. marts til 10. april 199

Små Scener

SMÅ SCENER - STORE OPLEVELSER - TA' UD OG GEM

TEATRET MØLLEN

Møllepladsen 4
6100 Haderslev
Billetlff.: 74 52 66 79

"LA CA-LA-SH LA LATIN"

Granhøj Dans
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 3. december 1998
Billetpris: 80 kr.

"RICHARD III"

Betty Nansen Teatret
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 11. februar 1999
Billetpris: 80 kr.

"Vanens Magt"

Teatret Møllen
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: 11. til 13., 17. til 19., 23. til 26. marts kl. 20.00
Spilleperiode: 11. til 26. marts 1999
Billetpris: 80 kr. Premiere den 11. marts 1999

"TAL! Det er så mørkt"

Odsherred Teater
Aldersgruppe: Unge
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 15. april 1999
Billetpris: 40 kr.

"Mit navn er Robin Hood"

Nørregaard og Reiches Teater
Aldersgruppe: 9 til 13 år
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 21. november 1998
Billetpris: 25 kr.

"Fra Himlen til Havet"

Teatret Månegøgl
Aldersgruppe: 1 1/2 til 4 år
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 5. december 1998
Billetpris: 25 kr.

"Balladen om Marjan og Rolf"

Gruppe 38
Aldersgruppe: 7 år op
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 12. december 1998
Billetpris: 25 kr.

"Hans og Grete"

Gruppe 38
Aldersgruppe: 5 år op
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 9. januar 1999
Billetpris: 25 kr.

"Det er ikke Askepot"

Teatret Møllen
Aldersgruppe: 8 år op
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 27. marts 1999
Billetpris: 25 kr.

"Historien om Den røde Bold"

Kaskadeteatret
Aldersgruppe: 11/2 til 4 år
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 10. april 1999
Billetpris: 25 kr.

PALETTEN

Vesterbrogade
8800 Viborg
Billetlff.: 97 71 05 15

"Marco Polo's Eventyrlige Rejse"

Limfjordssteatrets børneteater
Aldersgruppe: 4 år op
Spilletidspunkt: Premiere den 20.3. 1999 kl. 14.00
Spilleperiode: 20.3. 1999
Billetpris: Ring 97 71 05 15

THY TEATER

Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Billetlff.: 97 96 01 00

PROGRAM FOR TEATER PÅ KANTEN

Thy Teater's 4. Teaterfestival 10. til 15. januar 99 Forestillinger i Hanstholm Hallen:

Søndag den 10.1.kl. 19.15
Åbning af festivalen.
kl. 19.30 NO TIME TO LOSE
Hamster Dam (D)
Aldersgruppe: Fra 14 år.

Mandag den 11.1.kl. 19.30
IVAN
Homunkulus Figurenteater (D)
Aldersgruppe: Fra 8 år

Tirsdag den 12.1. kl. 19.30

BLAUBART

Theater pepperMind (D)
Aldersgruppe: Fra 14 år.

Onsdag den 13.1. kl. 19.30

TYREN FERDINAND
Gadesjakket (DK)
Aldersgruppe: 4-8 år

Torsdag den 14.1.kl. 19.30

DENGANG MÅNEN STADIGVÆK
VAR EN GRØN OST

Thy Teater (DK)
Aldersgruppe: 6-10 år

Freitag den 15.1.

kl. 19.30
GREV GRIS'
Det Lille Turnéteater (DK)

Kl. 22.00
PEDERSEN & PEDERSEN
Teater Morgana (DK)
Aldersgruppe: 4-8 år

GADEFORSTILLINGER I HANSTHOLM CENTRET:

Mandag kl. 12.00: JULIE
Thy Teater (DK)

Onsdag kl. 12.00:

MUSEUM
Teater Mediane (F)
Teatercafé: åbner efter aftenens
forestilling kl. ca. 20.45
Billetpriser: 80 kr., unge under 25 år
35 kr. Abonnementskort til alle fore-
stillinger og teatercaféen, 180 kr.,
men for unge under 25 år, 80 kr.

VENDSYSSEL TEATER.

Dronningens Gade 12 A
9800 Hjørring
Billetlff.: 98 92 47 11

"Hvordan den lille Djævel blev snydt af en bonde fra Papefigien"

Forman Theatre
Aldersgruppe: 7 til 97 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 18. november 1998
Billetpris: Ring 98 92 47 11

"Oliver Twist"

Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: 7 til 97 år
Spilletidspunkter: Tirsdage til lørdage kl. 19.00, søndage kl. 16.00
Spilleperiode: 27. november til 20. december 1998
Yderligere oplysninger: Premiere den 27. november 1998

"Århundredes Cabaret"

Vendsyssel Teater & Hjørring
Musikskole
Aldersgruppe: 14 til 97 år
Spilletidspunkter: 16., 17., 19. januar kl. 20.00 og 5. februar kl. 21.00
Spilleperiode: 15. januar til 5. februar 1999
Yderligere oplysninger: Premiere den 15.1. 1999

"Egteskab på vid gab"

Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: 14 til 97 år
Spilletidspunkter: 26. til 29. januar kl. 20.00 på Vendsyssel Teater, 23. februar kl. 20.00 på Sæby Søbad, 24. og 25. februar på Nordsøhøjskolen i Hanstholm, 8. til 13. februar kl. 20.00 på Aalborg Teater
Spilleperiode: 22. til 29. januar 1999
Yderligere oplysninger: Premiere den 22.1. 1999

"Boris Barnemorder"

Undergrunden
Aldersgruppe: Børn og voksne
Spilletidspunkt: Kl. 16.00
Spilleperiode: 5. februar 1999

"Richard III"

Betty Nansen Teatret
Aldersgruppe: 14 til 97 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 15. februar 1999

"Muhammed Ali svigter aldrig"

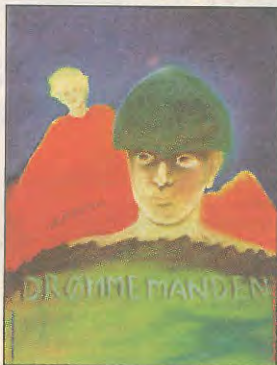
Limfjords Teatret
Aldersgruppe: 14 til 97 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 5. marts 1999

"Historien om Thomas K"

Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: 15 til 97 år
Spilletidspunkter: Tirsdag til lørdag kl. 20.00, søndage kl. 16.00
Spilleperiode: 23. marts til 16. april 1999

Børneteater i blad-, brochure-, bog- og plakatform.

Gode tilbud

Plakatfuld.

Til mange af de danske børneteaterforestillinger hører smukke, flotte eller sjove plakater. Disse plakater er oplagte til udsmykning på skoler, i institutioner eller i børneværelser. Flere af plakat-kunstnerne har vundet priser for deres værker, der siden har været udstillet. Plakaterne kan købes hos de enkelte teatre eller på teaterfestivalerne - men Teatercentrum kan også tilbyde at levere plakater til dig.

Vi samler sæt á ti flotte plakater i tre forskellige aldersgrupper og sender dem til dig i et solidt paprør.

Pris 120 kroner, inkl. forsendelse.

DEN RØDE BROCHURE

99/2000

DEN RØDE BROCHURE

10.-

Den Røde Brochure 1998-99.

Det store katalog på 250 sider over sæsonens udbud af børne- og ungdomsteaterforestillinger. Inklusive nyttige oplysninger om refusion og afvikling af forestillinger samt adresser m.m. Udkom i april 98.

Pris 10 kroner (plus 15 kr. i forsendelse).

OBS: 1999/2000 - Det nye katalog kommer i april 1999, men kan allerede bestilles NU!

98.-

Abonnement på Børneteateravisen i 1999.

Det er muligt at få et privat abonnement på Børneteateravisen, sendt direkte til hjemadressen. Avisen udkommer fire gange om året, og i prisen indgår ligeledes det store udbudskatalog, Den Røde Brochure 1999-2000. Pris 98 kroner inkl. forsendelse.

Intet spil for galleriet

- et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år. Af Carsten Jensen. Det nye danske børneteaters historie, tilsat anekdoter og med mange nyttige registre. 200 sider, rigt illustreret. Pris 128 kroner, inkl. forsendelse.

"Ualmindelig veloplagt" (Politiken)
"Imponerende og omfattende" (Det Fri Aktuelt)
"Flot og spændende" (Rampelyset)
Velskrevet, veloplagt og morsom - en guldgrube" (Lektørdtalelsen)

JEG BESTILLER HERMED:

- ___ ex. af bogen om dansk børneteater á kr. 128
- ___ ex. af Den Røde Brochure 1998-99 á 10 kr. plus forsendelse (kr.15)
- ___ ex. af Den Røde Brochure 1999-2000 á 10 kr. plus forsend. (kr. 15)
Sendes straks efter udgivelsen i april 99.
- ___ stk plakatsæt (sæt kryds) á kr. 120 til:
A: ☐ Småbørn
B: ☐ Mellemgruppe
C: ☐ Unge

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer og by: _____

Telefon: _____

- ☐ Som betaling vedlægges check kr.
- ☐ Beløbet bedes opkrævet (opkrævningsgebyr kr. 15)
- ☐ Indbetalt på gironummer 518-4673

Kuponen
sendes/
faxes til:

Husk porto

Teatercentrum
Suomisvej 2,2.
1927 Frederiksberg C.

Fax: 34 30 44 01